Milliyet

ÇOCUK

23 Nisan 1979 • Sayı 17 • 10 Lira

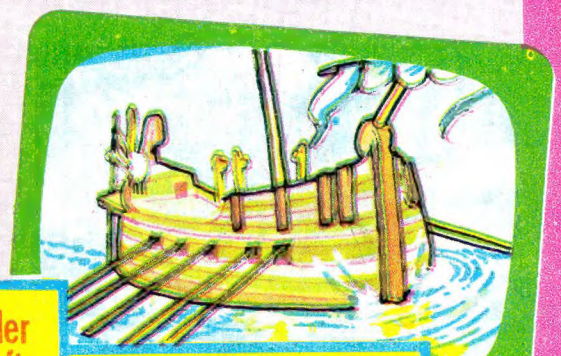

Her hafta

ANSİKLOPEDİ eki armağan ediyoruz

Bir çizgi romanın tamamı

YAĞMA

Mücap Ofluoğlu PARİS'i anlatıyor

sınavlara hazırlanırken en büyük yardımcınız: TEST sayfası

TEST

KAPTAN
VE ÇOCUKLARI
JOE MUSIAL

KAPTAAN!
SİGORTA ŞİRKETİNDEN BİR ADAM GELDİ... SENİNLE GÖRÜŞMEK İSTİYOR!
GELİYORUM!

NE OLDU YİNE?

SAĞLIK MUAYENESİNDEN GEÇTİKTEN SONRA SİZİ KAZALARA KARŞI SİGORTA EDE-BİLİRİZ..
PEKİ NİÇİN SİGORTA OLMAM GEREK?
Policy

MERDİVENLERDEN DÜŞME GİBİ EVİN İÇİNDE OLABİLECEK KAZALARDAN KORUNMAK İÇİN HERKES SİGORTA OLMALIDIR...
GÜZEL FİKİR!
OLDU.

ÇABUK DIŞARI ÇIK. BEN SİGORTA FALAN İSTEMİYORUM!

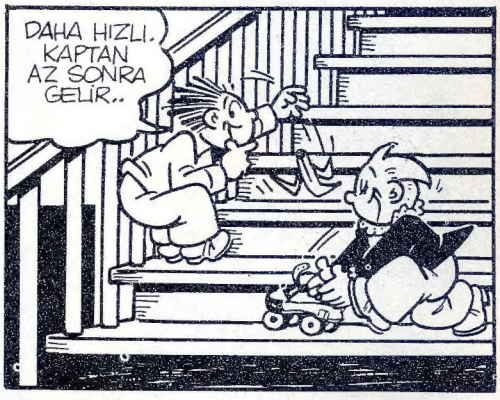
DAHA HIZLI. KAPTAN AZ SONRA GELİR..

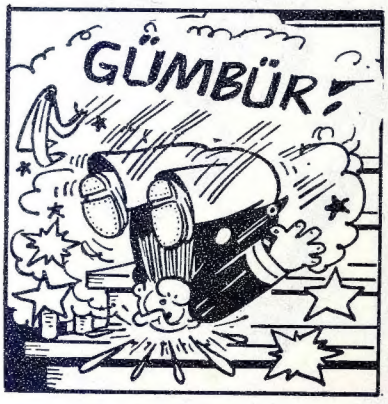
GÜMBÜR!

ÇABUK DEMİN GELEN ADAMA TELEFON ET. SİGORTA OLMAK İSTİYORUM!
12-10

KUSURA BAKMA KAPTAN AMA BU DURUMDA SAĞLIK MUAYENEMİZDEN GEÇEMEZSİNİZ..
%6#★!
YAŞASIN. EN AZ BİR HAFTA KENDİNE GELEMEZ..
TEBRİKLER
MUSIAL

PUF-PUF

BİZDEN SİZE

BUGÜN en büyük bayramlarımızdan birini kutluyoruz, sevgili okurlar... 23 Nisan'ın anlamını ve taşıdığı önemi hepiniz biliyorsunuz... Biz burada bir noktayı belirtelim: 1979, Birleşmiş Milletler tarafından "Uluslararası Çocuk Yılı" olarak ilân edildi. Bu, sizlere önem verildiğini gösteren bir şey... Ama bu önemi, Birleşmiş Milletler örgütü kurulmadan yıllarca önce, bir büyük devlet adamı anlamıştı. Atatürk, 23 Nisan'ı sizlere armağan etmişti. Ulusal önderimiz, dünyadaki ilk çocuk bayramını sizlerin, Türk çocuklarının kutlamasını sağlamıştı... Geleceği sizlerin kuracağını biliyordu... Bayramınızı yürekten kutluyor, hepinize mutlu gelecekler diliyoruz... Yanda da Mıstık'ın bu büyük gün için yapmış olduğu küçük, ama sevimli bir resmi sunmaktan kıvanç duyuyoruz.

SÖZ ÖZGÜRLÜĞÜ konusunda açmış olduğumuz "Abdi İpekçi Ödülü" yarışması sonuçlandı. Bu yarışmaya öyle güzel yazılar gönderdiniz ki... Seçiciler Kurulu, yapıtları teker teker, dikkatle okudu ve sonuçları belirledi... Ödül kazanan okurlarımızın (daha doğrusu, küçük yazarlarımızın) adlarını gelecek sayımızda açıklayacağız. Yarışmaya katılan bütün arkadaşlarımıza gönülden teşekkürlerimizi iletmek istiyoruz...

ŞİMDİ bir de kardeş dergimiz var, sevgili okurlar: "KÜÇÜK MARKO"... Televizyonda izlediğiniz Marko'yu artık dergi sayfalarında da görebileceksiniz... İlk sayısı bundan on gün önce yayımlandı ve büyük ilgiyle karşılandı... "KÜÇÜK MARKO"yu sizlere yine "MİLLİYET" sunuyor... Her Cuma yayımlanan ve 5 liraya satılan bu dergiyi özellikle küçük kardeşlerimize salık veriyoruz. İçinde her hafta Marko'nun küçük bir serüveni var... Ayrıca bilmece-bulmaca sayfaları, kukla yapımı, boyama sayfası, hayvanlar albümü gibi ilginç şeyler de yer alıyor... Yakında başka sürprizlerimizle de karşılaşacaksınız... Haftaya buluşmak üzere, güzel günler dileriz...

İÇ SAYFALARDA

Uzay Çocukları 4
Kayık 8
Halit Kıvanç Sizlerle 9
Tele Yunus 10
Test 12
Sözcükler Arasında 14
Tarihte Bu Hafta 15
Pıtırcık'ın Serüvenleri 16
Kirpi Çocuk 17
Mehmet'in Çevre 18
Yağma 19
Gezi Notları 51
Bizim Ali 53
Doğayı Koruyalım 55
Pul Köşesi 57
Taşkın Amca 57
Larry Yuma 58
Bilmece — Bulmaca 62
Mektup Arkadaşı 64
Yanıtlar 64
Okurdan Okura 65
Hayvanlar 66

Milliyet ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır

1979 / Sayı 17
23 Nisan 1979

Sahibi: Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına
ERCÜMENT KARACAN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
ÜLKÜ TAMER

Teknik Yönetmen:
EDİP ALŞAR

Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış Milliyet Ofset Tesislerinde basılmıştır.

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayınları, Cağaloğlu, İstanbul

Abone koşulları: 1 yıl: 455 TL — 6 ay: 227.50 TL
Uçakla: 1 yıl — 553 TL — 6 ay: 226.50 TL

Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir.
Kıbrıs için satış fiatı: 12.50 TL.

OKURUN SESİ

Derginizi çok seviyorum. Şimdiye kadar hiç kaçırmadım. "Bilmece – Bulmaca" sayfasını çok seviyorum. Umarım daha çok bilmece-bulmaca koyarsınız.

ALİ AKIN

"Milliyet Çocuk Dergisi"ni çok seviyorum. Her köşesinden yararlanıyorum. Para koleksiyonu hakkında bilgiler yayımlarsanız çok sevineceğim.

TANJU VURUL (İzmir)

Dileğinizi kısa bir süre sonra dergimiz sayfalarında yerine getirmeye çalışacağız sevgili okurumuz.

Derginizi çok seviyorum. Sizlerden dileğim, "Pembe Panter" adlı diziyi yeniden yayımlamanız.

İZAK BENGİYAT (İzmir)

Sizlerden derginizde yayımlamanızı istediğim ufak bir ricam var. "Milliyet Yayınları Çocuk Kitapları"nı çok beğeniyorum ve alıyorum. Yalnız bazı kitapçılarda bu kitapları çok pahalı satıyorlar. Sizden istediğim bu kitapların bütün serisini derginizde fiatlarıyla yayımlamanızdır. Bu dileğimi gerçekleştirdiğiniz taktirde çok sevineceğim. Saygılarımla...

BÜLENT SAĞDUR

UZAY ÇOCUKLARI ÇILGIN BİLGİN

ÜSTÜNÜZ BAŞINIZ KUPKURU. BU GÖRÜŞÜN IŞIĞINDA BİR DEĞERLENDİRME YAPARSAK DENİZDEN ÇIKMADIĞINIZ KANITLANIYOR.. GÖKTEN DÜŞMEDİNİZ YA!

GÖKTEN DÜŞMEDİK AMA İNDİK.. KUZUM NE YAPIYORSUNUZ ADANIN BİR UCUNDAN ÖTEKİ UCUNA KOŞARAK?

BİR YANDAKİ DENİZİ ÖBÜR YANA BOŞALTIYORUM.. BAŞARABİLİRSEM YERALTI KENTİNDE KAPALI KALAN KARDEŞLERİMİ KURTARACAĞIM..

BU OLANAKSIZ. ONLARI KURTARMAK İÇİN BİLİMSEL BİR YOL BULMALIYIZ!

HIH! ZATEN ORAYA BİLİMSEL YOLDAN GİTTİLER.

DENİZİ BOŞALTMA İŞİNİZE ARA VERİP DİNLENİN BİRAZ. BİZ DE DİBE DALIP ARAŞTIRMA YAPALIM...

DİPTE NASIL SOLUYACAKSINIZ?

BURUNLARIMIZDAKİ AYGITLAR, SUDAKİ OKSİJENİ SÜZÜP SOLUYABİLECEĞİMİZ HAVAYI SAĞLAR...

YA SU DERİNSE? BASINCA NASIL DAYANACAKSINIZ?

ÖZEL BİR BANYOMUZ VAR. DOĞADAKİ HER TÜRLÜ OLUMSUZ ETKİDEN KORUR BİZİ...

BEN BU GEZEGENİN EN BÜYÜK, EN BÜYÜK BİLGİNİYİM.. BÖYLE BULUŞLAR YAPTIĞIMI ANIMSAMIYORUM...

BÜYÜK BİR BİLGİN OLDUĞUNUZU İLK BAKIŞTA ANLAMIŞTIK!

BELLİ OLUYOR DEĞİL Mİ?

OLUYOR YA.

ÖZELLİKLE, KOVAYLA DENİZİ BOŞALTMAK İSTEMENİZDEN BELLİ OLUYOR.

SİZİ SEVDİM NEREDE OTURUYORSUNUZ?

UZAYIN DERİNLİKLERİNE ÇOK ÇOK UZAK BİR GEZEGENDE.

O KADAR UZAKTAN NASIL GELDİNİZ?

YÜRÜYEREK GELDİK. BİRAZ DOLAŞMAYA ÇIKMIŞTIK TA..

UZAYDAN HA! UZAY ÇOCUKLARI HA. PEKİYİ NASIL DÖNECEKSİNİZ?...

YÜRÜYEREK DÖNECEĞİZ HOŞÇA KALIN SAYIN ÇILGIN BİLGİN.

ÇILGIN BİLGİN Mİ? HAYIR. BEN ÇILGIN DEĞİLİM... BU GEZEGENİN EN ÜSTÜN BİLGİNİYİM.. AMA SİZ DELİSİNİZ..

BENİ ANLAMIYORLAR. KOCA GEZEGENİ SUYLA DOLDURDUM. GENE ANLAMADILAR. NASIL ANLATACAĞIM ÖTEKİLERDEN ÜSTÜN OLDUĞUMU.

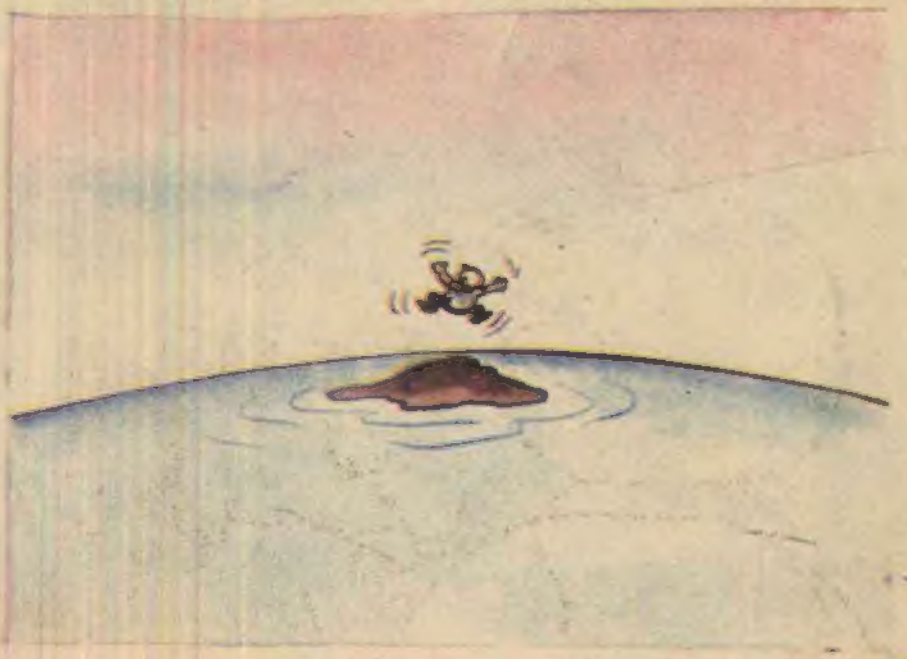

HERKES BENİ ALKIŞLAMALI. GÖRENLER "-İŞTE GEZEGENİMİZİN EN BÜYÜK BİLGİNİ, O HEPİMİZDEN ÜSTÜNDÜR, BİR TANEDİR!" DEMELİLER. AMA HEPSİ AŞAĞIDA ŞİMDİ..

İYİCE DERİNLERE İNDİK IŞIN!

BAK KARŞIDA YAPILAR VAR!

NE YAZIK. UYGAR BİR GEZEGEN ÜSTÜNLÜK BUDALASI BİR DELİNİN YÜZÜNDEN SULARIN ALTINDA KALMIŞ..

İŞTE DENİZİN DİBİNDE BİR YÜZME HAVUZU NE GARİP, KEŞKE MAYOLARIMIZLA GELSEYDİK..

ŞAKA BİR YANA GİYSİLERLE YÜZMEK ZOR OLUYOR.

ÇOK GÜZEL YERMİŞ, YAZIK OLMUŞ..

ŞURAYA BAK!

OH. ŞU KAPININ ARDINDA YAŞAYAN İNSANLARI DÜŞÜNDÜKÇE ÜZÜLÜYORUM.

YERALTI KENTİ

3N:

KAPI

BU ŞEHİRLERİ ÇEVRE KİRLENMESİNİ ÖNLEMEK DOĞAYI KORUMAK İÇİN YAPTIKLARINI SÖYLEDİLER.

BÜTÜN İŞ YERLERİ BU ŞEHİRLERDE. YÜZEYDE YALNIZ TARIM YAPILAN KOCAMAN BAHÇE GİBİ BİR GEZEGEN..

BÖYLECE BİR GÜN SU BASKINDAN DA KORUNABİLECEKLERİNİ DÜŞÜNMEMİŞLER!

ŞİMDİ İÇERİDE NE YAPIYORLAR ACABA?

YERALTI KENTLERİNDE YAŞAM SÜRÜYORDU...

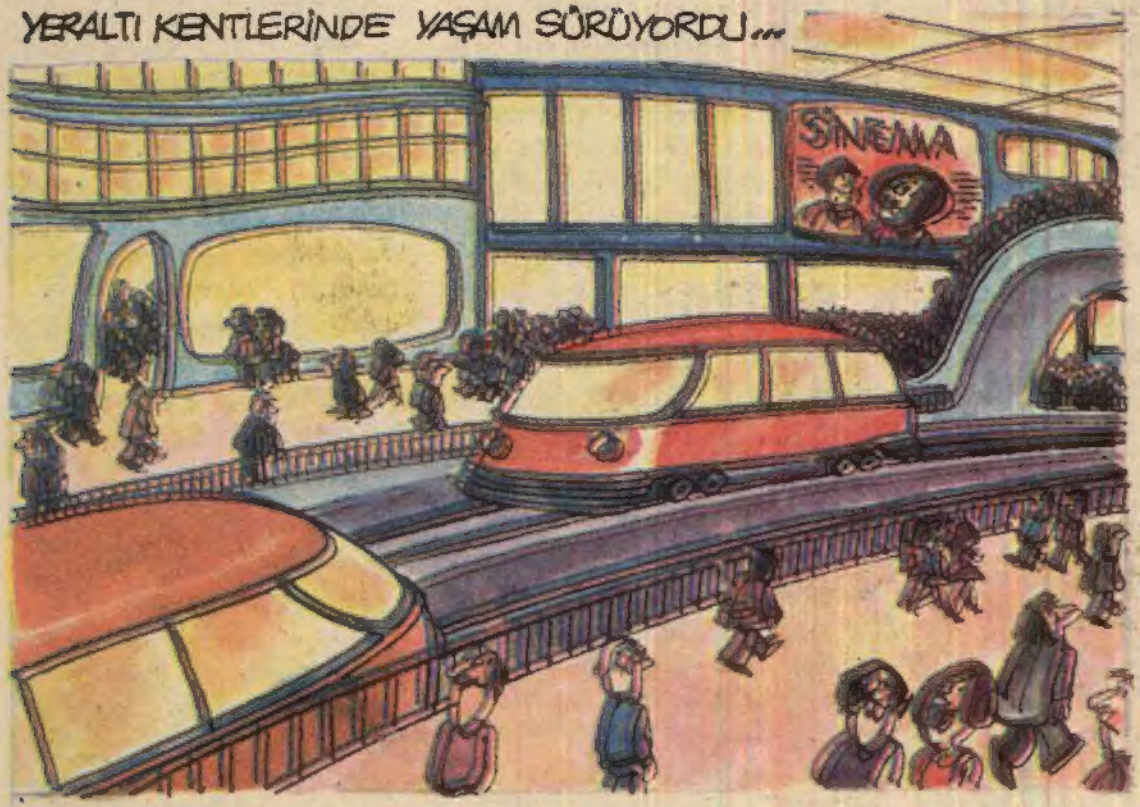

ANNE HEP SİNEMAYA GİDİYORUZ. BU ÇOK İYİ AMA BİRAZ DA KIRLARDA OYNAMAK, ÇİÇEK TOPLAMAK GÜNEŞİ GÖRMEK İSTİYORUM!

BİR KAÇ GÜN DİŞİNİ SIK YAVRUM. SULAR ÇEKİLİNCE DIŞARI ÇIKACAĞIZ!

ANNE ÇOCUĞUNA BİR KAÇ GÜN SONRA ÇIKARIZ DİYORDU AMA GEZEGENİN YÖNETİCİLERİ BU GÖRÜŞTE DEĞİLLERDİ...

ELİMİZDEKİ YİYECEKLER BİR KAÇ AYDA TÜKENECEK!

YA ONLAR DA OLMASAYDI!

FABRİKALARIMIZI MAĞAZALARIMIZI, TÜM İŞ YERLERİMİZİ YER ALTINA KURMAKLA İYİ ETMİŞİZ. ŞİMDİ ONLAR BİZİ YAŞATACAK.

BAYLAR, AÇIK KONUŞMALIYIZ. GEZEGENİ KAPLAYAN SULARIN KUTUPLARDA BUZLAŞMASI VE KARALARIN YENİDEN ORTAYA ÇIKMASI İÇİN YÜZYILLARIN GEÇMESİ GEREK!

OH! BU KADAR İNSANI NASIL BESLEYECEĞİZ?

DEVAM EDECEK

ÖYKÜ

MEHMET GÜLER

KAYIK

SAHİL boştu. Kışın ortasında denize, kıyılara "günaydın" diyen bir sabah güneşi vardı. Martılar, pelikan kuşları sonsuz maviliğin üstüne oturmuşlar, güneşli, kıpırtısız bir denizin tadını çıkarıyorlardı.

Evleriyle denizin arasında epeyce yol vardı. Son bir iki yılda sahil boyu pek çok apartman dizilmişti. Bunlar evleriyle deniz arasındaki boşlukları kapatmıştı. Geçilmez etmişti.

Ali, ağrıyan bacağını sıcak kumların üstüne koydu. Uzun süredir böyle bir sıcaklığa hasretti. Sobanın sıcaklığından apayrı bir sıcaklıktı bu. Biraz toprak, biraz deniz olan sıcaklıktı. Tatlı, ılıktı. Anne eli gibiydi.

Bacağını kumun üstüne iyice bastırdı. Sıcaklık bacağından bedenine doğru yayılmağa başladı. Bu sıcaklığı yaşamak, iliklerinde duymak istiyordu.

Sahilin sessizliği birden bozuldu. Dev apartmanlar arasından bir çocuk çığlığı boşaldı denizin üstüne.

Bacağının acısını göze alarak dönüp geriye baktı. Bir grup çocuk koşarak kendine doğru geliyordu. Ellerindeki topu havaya atıyorlar, hoplayıp zıplıyorlardı. Nereden gelmişti bu çocuklar? Hiçbirini tanımıyordu. Birden okulların şubat dinlencesine girdiğini düşündü. Demek bundan yararlanarak çıkıp gelmişlerdi yazlık evlerine.

Çocuklar sahildeki kumluğun üstüne yayıldılar. Çoğunun ayağında futbol ayakkabısı, üzerinde forma vardı.

– Ey! arkadaş, diye bağırdı birisi. Futbol oynar mısın?

Oynamam diye yanıtlayacaktı ki;

– O topal, diye bağırdı birisi. Onu alırsak oyunun başında yenilmiş sayılırız.

Oysa ilk kez geliyordu denizin kıyısına. Topalladığını ne zaman görmüşlerdi? Nasıl anlamışlardı?

Birisi sakat ayağına basmasın diye gerilere çekildi.

Çocuklar topu geniş kumluğun üstünde koşturmağa başladılar. Sıcak kumun üstünde sağa sola takla atıyorlardı. Gerekmediği yerde topun peşinden uçuyorlardı.

Sıcak kum bacağının ağrısını susturuyor muydu ne? Damarlarında dolaşan ağrılar giderek azalıyordu.

Tam bu sırada havalanan top gelip ayaklarının üstüne düştü. Birden ayağa kalktı. Hızlanıp tüm gücüyle topa vurdu. Top gögün maviliklerine doğru yükseldi, asfaltın ötelerine düştü.

– Aa! sakat değilmiş be, dedi birisi.

– Neden o tarafa çekiyorsun, diye bağırdı bir başkası.

Söylenenlere aldırmadı. Herhangi bir yanıt da vermedi onlara. Ama topal ayağı müthiş acımıştı.

Biraz daha gerilere çekilip oturdu. Tam bu sırada denizde yüzen martıların, pelikan kuşların olmadıklarını gördü. Demek çocukların gürültüsü, kendisi gibi kuşları da kaçırıp uzaklaştırmıştı buralardan.

Oyundan usanan çocuklar balıkçı Zeynel amcanın kayığı ile oynamaya başladılar. Onu sallıyorlar, karnını davul gibi dövüyorlardı.

Zeynel amca kış yaz demeden balığa çıkardı. En soğuk, en dalgalı günlerde bile boş döndüğünü gören olmamıştı. Kocaman lüfer, mezgit, palamut balıklarıyla dönerdi. İyi havalarda Ali'yi de alırdı yanına. Ona balıkları, denizin diplerini anlatırdı.

– Haydin çocuklar, kayığı denize itelim, diye bağırdı birisi.

Hep bir ağızdan hayamola çektiler.
diye bağırdı Ali.

Kimse aldırmadı. Kayığı kumun üzerinde kaydırmaya başladılar.

– Haydin itin çocuklar!

Kayık elden kaçan balık gibi suya daldı. İtildiği yönde denizin içinde kaymaya başladı.

Ali bacağındaki ağrıya aldırmadan Zeynel amcanın evine koştu. Evde kimseyi bulamadı. Birkaç kez daha

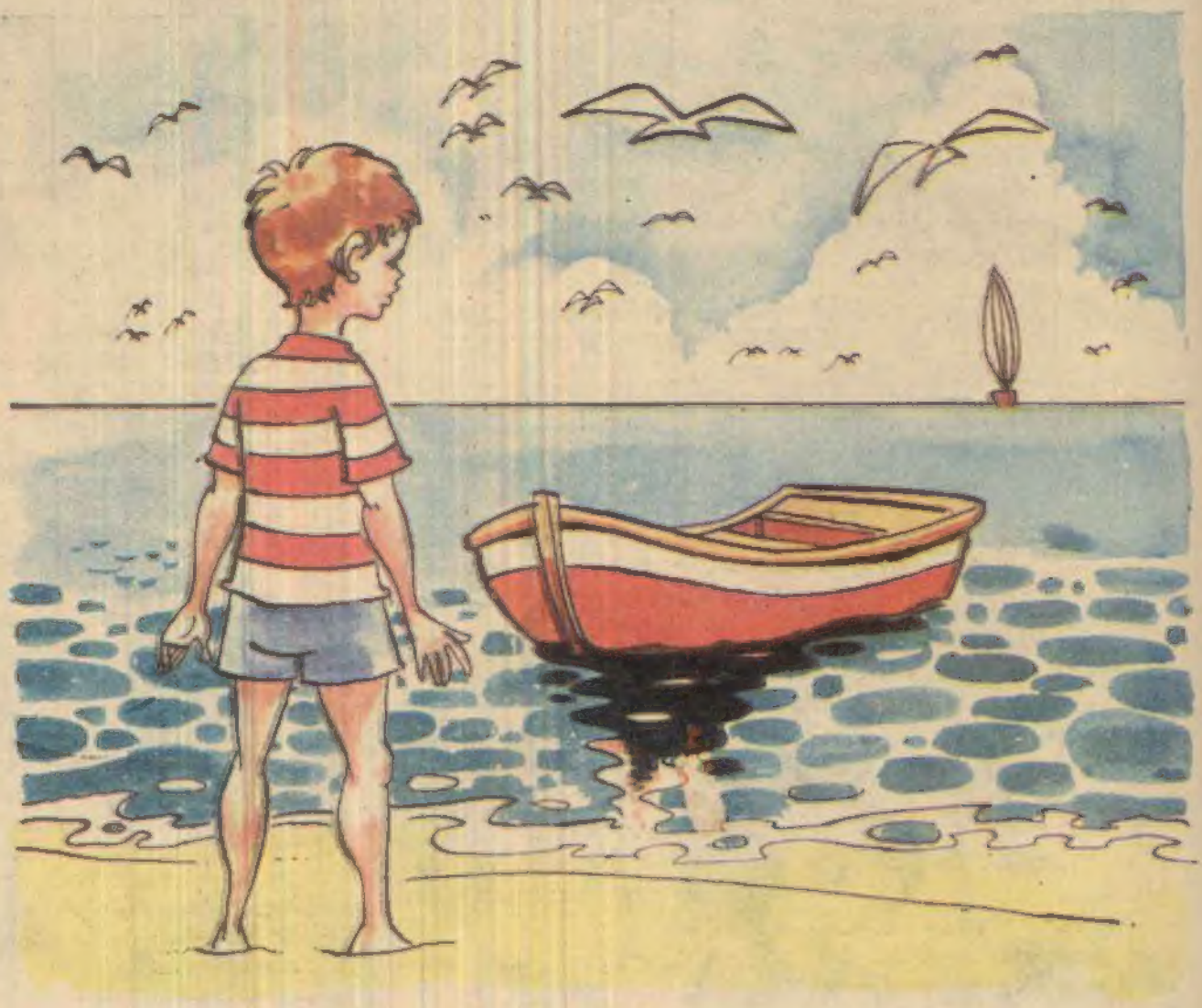

YAZAR

1944 yılında Sivas'ın Çepni köyünde doğdu. Öğretmen Okulu'nu ve Eğitim Enstitüsü'nü bitirdi. 15 yıldır Türkçe öğretmenliği yapmaktadır. "Ak Badanalı Ev" adlı kitabı yayımlanmıştır. Ayrıca, basılmamış dört kitabı daha vardır.

uğradı. Hepsinde de kilitliydi ev.

O gece sabaha dek gözünü uyku tutmadı. Hep kayığı düşündü.

Sabahleyin erkenden kalkıp deniz kenarına gitti. Yine güneşli, pırıl pırıl bir gündü. Denizin üstü silme martı, pelikan kuşlarıyla doluydu.

Birden kalbi duracak gibi oldu. Gözlerine inanamıyordu. Zeynel amcanın emektar kayığı kıyıda bekliyordu. Nasıl olurdu? O şımarık çocuklar denizin ortalarına doğru itmemişler miydi? Kayık bir balık gibi kayıp girmemiş miydi sulara? Öyleyse nasıl olur da aynı yere dönüp gelirdi?

Mutluluğu sonsuzdu. Gidip kumlara oturdu. Ağrıyan bacağını ısınmaya başlayan kumun üstüne koydu.

Kayığı, kuşları, Zeynel amcayı düşünüyordu ki, dünkü çocuk çığlığı birden patladı. Bu kez geriye dönüp bakmadı. Artık biliyordu gelenlerin kimler olduğunu.

— Oo, bizim topal yine gelmiş, diye bağırdı birisi.

— Denize ittiğimiz kayık da gelmiş be, dedi bir başkası.

— Sahi o da gelmiş!

— Hem de aynı yere.

Çocuklar saygı, korku karışımı duygularla bakmaya başladılar kayığa. Saygıları giderek kızgınlığa dönüştü.

— Haydin yeniden itelim denize, dedi birisi.

— İtelim.

— İtmeyin! diye bağırdı Ali.

Aldıran olmadı. Kayığı tüm güçleriyle yeniden ittiler denize. Kayık, kuşları da ürküterek çok uzaklara kayıp gitti.

Ali, yeniden Zeynel amcaya koştu. Eve vardığında ter içinde kalmıştı. Kapıyı hızla yumrukladı. Hayret. Yine kimseler yoktu evde. Hırsından deli olacaktı. Evin eşiğine oturdu. Gece yarısına dek bekledi. Gelip giden olmadı.

İkinci gece yine uyku tutmadı Ali'yi. Hep kayığı düşündü. "Ya lodos çıkarsa?.. Ya alabora olup sulara gömülürse..." , diyordu durmadan.

Sabahleyin güneşle birlikte sahile indi. Yine o kuşlarla birlikte Zeynel amcanın kayığı gelmişti. Bir de o çocuklar... Yazlıkçıların şımarık çocukları...

Bu kez demek onlar da uyuyamamıştı. Hepsinin gözleri kızıl kızıldı.

— Sen mi getirdin bu kayığı? dedi çocuklardan birisi.

— Hayır, dedi. Kendisi geldi.

— Nasıl geldi?

— Siz onu yüz kez, bin kez de denize itseniz, yine o dönüp gelir. En fırtınalı havalarda bile dönüp gelir. Ne fırtınaların, ne dalgaların sözü geçer. Dünyada tek kişinin sözü geçer o kıyığa. Tıpkı dalgalara, fırtınalara sözü geçtiği gibi.

Düşünmeden söylemişti bunları. Ama birden kendi de inanmaya başlamıştı.

— Kimmiş o adam? Anlatsana bize, dedi çocuklar. Merakları son noktaya gelmişti.

Tam bu sırada Zeynel amcayı gördü. Kürekleri omuzuna vurmuş, kendilerine doğru geliyordu.

— İşte geliyor, dedi.

Çocuklar onu görünce korktular. Kayığın çevresinden dağıldılar.

— Atla bakayım kayığa Ali, dedi Zeynel amca. Balığa çıkıyoruz seninle.

Bacağındaki ağrıyı düşünmeden kendini kaldırıp kayığa attı. Ardından Zeynel amca atladı.

Ali sevincinden iki gündür vereceği haberleri unutmuştu.

Altlarındaki mavi sular köpük köpüktü.

HALİT KIVANÇ SİZLERLE

ÇOCUKLAR, size bir şey söyliyeyim mi: Ben 23 NİSAN'ları, çocukluğumu geride bıraktıktan sonra daha çok sevmeye başladım. İnanın, şimdi her 23 NİSAN'da çocukluğumun 23 NİSAN'larından daha büyük coşku içinde buluyorum kendimi.. Sanki daha mutlu oluyorum. Acaba, diyorum, çocukluğumda 23 NİSAN'ın gerçek anlamını yeterince anlıyamıyor muydum? O zaman 23 NİSAN'lar bana, herhangi bir bayram günü gibi geliyordu da, gülüp geçiyordum? Oysa ne renkliydi benim çocukluğumun 23 NİSAN'ları.. Okulu süslerdik. Şiirler ezberlerdik. Törenlere katılırdık. Hiç unutmam, bir 23 NİSAN'da okulun adı yazılı levhayı ben taşımıştım. Sevinçten uyumamıştım bir gece öncesi de, bir gece sonrası da.. Bir başka 23 NİSAN'da da sınıf adına konuşmayı ben yapmıştım. Ne dersiniz, konuşmacılığım o günlerden mi geliyor?

Aradan yıllar geçti. Bu kez 23 NİSAN geldi miydi, günlük gülmenin, eğlenmenin ötesinde de birşeyler olduğunu sezinlemeye başladım. Yani 23 NİSAN'ı ancak büyüdükten sonra keşfedebildim. Ve anladım ki, 23 NİSAN sadece bir çocuk bayramı değildir. Sadece çocukların bayramı da değil.. Bir ulusun, bir ülkenin özgürlüğünü dünyaya haykırışıydı 23 NİSAN.. Her 23 NİSAN'da da yineleniyordu bu haykırış.. Tüm dünyaya duyuruyorduk ki, "Biz bu 23 NİSAN'da da özgürüz" diye ...

Siz bugünün çocukları, dünkü biz çocuklardan daha akıllısınız. Yooo, Çocuk Bayramın'dayız diye sizi övdüğümü sanmayın!. Gerçeği dillendiriyorum. Bugünün çocukları, dünün çocuklarından çok, çook ilerde.. Ama kuşkunuz olmasın, yarının çocukları da bugünün çocuklarından ilerde olacak. Demek istediğim şu: 23 NİSAN'ların gerçek anlamını sezebilmek için, sizler bizim kadar beklemeyeceksiniz. Bugünden duyacaksınız, hissedeceksiniz belki..

Söz gelişi değil, doğrusu bu: Derin soluk alın ve iliklerinize kadar çekin 23 NİSAN'ları.. Ulusal egemenliğin mutlu yıldönümlerinin çocuklara armağan edildiğinin kutsallığını, güzelliğini ve en önemlisi, nedenini düşünün.. Kurcalayın kafanızı.. Aklınız erdiğince düşünün bunu.. 23 NİSAN'ları eksik ya da aksak buluyorsanız, onun da nedenlerini araştırın. Ve daha güzel 23 NİSAN'ları yarın sizlerin yaratacağını bilin.. Üstelik "Çocuk Yılı"na rasladığı için bu 23 NİSAN'ın bir ayrı güzelliği, bir başka özelliği de var. En büyük günlerinden birini "Çocuk Bayramı" diye kutlayan ender uluslardan biriyiz biz dünyada.. Hani en çok sevinme hakkı da bizde olmalı galiba... Olmalı da, bazı çatlak sesler neşemizi bozmasa.. Radyoda istasyonu tam bulamazsınız da parazit yapar, cızırtılar duyulur ya.. Onun gibi.. Bizde de bazı parazitlerin sesi ile 23 NİSAN neşesi birbirine karışıyor şu günlerde. Fakat ben inanıyorum ki, sizler büyüdüğünüzde o çirkinlikleri yok edeceksiniz. Halkımızı parazitlerin yapmaya çalıştığı gibi geriye, gerilere değil, ileriye, çok ilerilere götüreceksiniz. Evet inanıyorum: Yarın sizlerin yaratacağı 23 NİSAN'lar, bugün yaşadığımız 23 NİSAN'lardan daha güzel, daha mutlu olacak.. Kutlarım hepinizi...

TELE YUNUS

ÜLKÜ TAMER

LOGAN'IN KAÇIŞI

KURGU—BİLİM dizilerini öteden beri severim. "Uzay Yolu" televizyonda oynatıldığı sıralarda ben çok küçüktüm. Bu yüzden o dizinin ancak son bölümlerini izleyebildim. İzleyebildiğim kadarını da sevdim doğrusu... Ama bence "Uzay 1999"un üstüne yoktu. Hele Maya'lı bölümler... Öyle güzeldi ki... Derken "Uzay 1999" sona erdi. Onun yerini "Zaman Tüneli" aldı. "Uzay 1999" ne kadar güzelse, "Zaman Tüneli" de o kadar kötü... Hani, adım Tele Yunus olmasa, o diziyi dünyada izlemem... Neyse, şimdi "Logan'ın Kaçışı" var. Birazcık olsun, durumu kurtarıyor. "Uzay 1999"un yanına bile yaklaşamaz ama "Zaman Tüneli"nden kat kat iyi...

Biliyorsunuz, "Logan'ın Kaçışı"nda baş rollerde üç kişi var: Logan, Jessica, Rem. Logan'la Jessica, Dom kentinden kaçıp Tapınak'ı aramaya gidiyorlar. Yolda onlara Rem katılıyor. Rem aslında insan değil; insan yapısı bir yaratık. Ama görünüşte tıpkı insan. Yüzü gözü insana benziyor; bizler gibi iki kolu, iki bacağı var. İnsan gibi davranıyor; insan gibi konuşuyor. Ama insan değil... Bir çeşit robot.

Geçenlerde bu dizinin bir bölümünde, Logan, Jessica, Rem, Tapınak'ı ararlarken çölde arabaları bozuldu. Rem arabayı onarırken Logan'la Jessica su aramaya çıktılar.

O sırada, bir de baktık, bir kadınla bir adam ekran başına oturmuş, Logan'la Jessica'yı izliyorlar. Bizim izlediğimiz gibi. Ama onlar Kasella gezegeninden gelmişler. Bulundukları yer bir uzay gemisiymiş. Bu gemiyle evreni dolaşıyorlar, her gezegenden iki kişi alıp Kasella'ya götürüyorlarmış. Ekranda Logan'la Jessica'yı görünce, onları götürmeyi kararlaştırdılar. (Ben olsam Orhan Gencebay'la Ferdi Tayfur'u götürürdüm. Dünyadan Kasella'ya yol uzun... Orhan ağabeyle Ferdi ağabeyin şarkılarını dinleye dinleye ne güzel giderlerdi...)

Kadın, birdenbire, "Su bulsunlar," dedi.

Hoppala! Kadın bunu söyler söylemez, Logan'la Jessica'nın önünde bir çağlayan belirmez mi! Sular şakır şakır akıyor; ortalık yemyeşil...

Jessica, "Tapınak'a geldik galiba," dedi.

O anda bir genç kız belirdi. "Evet," dedi, "burası Tapınak... Aramıza hoş geldiniz..."

Logan'la Jessica'yı alıp uzay gemisine götürdü... Ama onlar uzay gemisini Tapınak sanıyorlardı.

Geminin kapısında Logan'la Jessica'yı uzaylılar karşıladı. Kasella gezegeninden gelmişlerdi; ama, "Biz de Dom kentinden kaçtık," dediler.

Kendimi tutamadım. "Yalan!" diye bağırdım. "Logan! Jessica! Onlara inanmayın! Onlar Kasella'dan geliyorlar! Sizi kaçıracaklar!"

Jessica dönüp bana baktı. "Sen kimsin?" diye sordu.

Aaa!.. Ekrana girmişim bile... Logan'la Jessica'nın yanındayım!

"Benim adım..." diye söze başladım.

Logan, "Tele Yunus," diye tamamladı.

Nöbetçiler, kollarıma yapıştılar.

Logan, bana göz kırptı. Nöbetçilere, "Dokunmayın ona," dedi. "O bizim oğlumuz... Buraya bizimle geldi..."

Bunun üzerine nöbetçiler beni bıraktılar. Aslan Logan! Seni sevdiğim kadar varmış! Kurtardın beni...

Onları uzay gemisine getiren kız kuşkulanmıştı.

"Demek bu sizin oğlunuz?" diye sordu.

"Evet," dedi Logan.

Genç kız, Jessica'yı gösterdi:

"İyi ama, nasıl oldu da karınız oğlunuzu tanımadı?"

Jessica söze karıştı:

"Tapınak'ı bulduğumuz için öyle sevindim ki, bir anda her şeyi unutuverdim..."

Yaşşa Jessica!

Bizi bir odaya kapattılar. Nöbetçiler gidince, Logan'la Jessica'ya her şeyi anlattım. Bulunduğumuz yerin Tapınak olmadığını, Kasella'dan gelmiş bir uzay gemisi olduğunu söyledim.

"Peki ama buradan nasıl kurtulacağız?" dedi Jessica.

"Bilmem," dedim; "ama ne yapıp edip kurtulmamız, kaçmamız gerekiyor... Yoksa soluğu Kasella'da alırız."

Düşündüm... Kasella nasıl bir yerdi acaba? Onların da televizyon programları var mıydı? Bizim nasıl TRT'miz varsa, herhalde onların da KRT'si vardı... Acaba KRT televizyonunda neler gösteriliyordu? Maçları Ümit Aktan gibi bir spiker mi anlatıyordu? "Show" programlarını Bülent Özveren'in bir benzeri mi sunuyordu? Onların şarkıcıları da Nil Burak'a, Tanju Okan'a, Emel Sayın'a mı benziyordu? Yerli film programları nasıldı?

O anda aklıma bir şey geldi. Logan'la Jessica'ya, "Galiba buradan kurtulmanın bir yolunu buldum," dedim.

"Nasıl?" diye sordular.

"Yanılmıyorsam burada düşüncelerimiz gerçekleşiyor... Neyi düşünürsek, kimi düşünürsek yanımızda beliriyor..."

Logan'a döndüm:

"Logan ağabey, bir deneme yapalım... Tabancanı düşünsene..."

Logan düşünmeye başladı. İki saniye sonra tabancası elindeydi.

"Tamam," dedim, "bu Kasellalılar gerçekten üstün yaratıklar değillerse kurtuluruz."

Jessica'ya, "Sen de bir paket pamuk düşün," dedim.

"Ne yapacağız pamuğu?"

"Sen orasını bana bırak. Bir paket pamuk düşün."

Jessica düşündü. Hooop!.. Elinde bir paket pamuk belirdi.

"Şimdi kulaklarınızı pamukla tıkayın," dedim.

"Niye?"

"Birazdan Kasellalıları çıldırtacağım... Siz kulaklarınızı pamukla tıkayın... Yoksa siz de keçileri kaçırırsınız..."

Logan'la Jessica kulaklarını pamukla tıkadılar. Ben de başladım bağırmaya:

"Heeey!.. Heeey!.. Nöbetçiler!.. Buraya gelin!.."

Bağırdıktan sonra da televizyonda gördüğüm bütün kişileri düşünmeye başladım...

Önce Ümit Aktan ağabey belirdi odada. Belirir belirmez de konuşmaya başladı:

"Sayın seyirciler, gördüğünüz gibi deplasmanda Kasella takımıyla karşılacağız... Bu maçtan bir puan alırsak, kalecinin hakemle tartışmasından ötürü geldi ve on sekiz çizgisi üzerindeyken topu taçtan çıkarıp korner noktasında tutmaya çalışarak..."

Tamam!.. Bu iş oldu sayılır...

Arkadan Tanju Okan göründü. Başladı şarkıya:

"Kadınım ... Kadınınım..."

Ohhh ohhh!.. Oda tıklım tıklım doluverdi bir anda... Meğer ben kimleri düşünmemişim... Herkes bir ağızdan bağırıp duruyor... Nil Burak, "Sus... Sus dedim... Bir tek söz söyleme..." diye şarkı söylüyor... Asu Maralman, "Sabah ola hayrola..." diyor... İzzet Altınmeşe, "Esmerim biçim biçim... Ölürem senin için..." diye ona sarılıyor... Jülide Gülizar abla, karşısına İbrahim Tatlıses'i almış, "Trafiğin yoğun olduğu saatlerde eve nasıl dönmek gerekir, sayın Tatlıses?" diye soruyor... İbrahim Tatlıses, "Ayağında kundurayla," diye yanıt veriyor... Tuna Huş ağabey, "Bugün toplanan Büyük Millet Meclisi," diye haberleri sunuyor... Aytaç Kardüz, hava durumunu anlatıyor... Bir köşeye köy kahvesi kurulmuş, pamuk sorunu tartışılıyor... Zühal abla, "5 Dakika"ya gönderilen mektupları okuyor... Cüneyt Arkın, 7—8 haydutu pataklıyor... Kadın Polis, havaya ateş ediyor... Columbo, Halit Kıvanç'ın yakasına yapışmış, "Size bir şey sorabilir miyim, efendim?" diyor... Halit ağabey, "Hayır, benim size soru sormam gerek... Paraguay'ın en küçük köyünün adı nedir?" diye bağırıyor...

Kapı açıldı. Nöbetçiler girdi. Ayçe'yle Elma Şekerleri, onların boynuna atıldı:

"Siz, biz, hepimiz, cin gibiyiz!.."

Nöbetçiler oldukları yerde donakaldılar... Kapı açılmıştı ya, işler de kolaylaşmıştı... Koridorlar, televizyonda gördüğümüz kişilerle dolup taşıyordu şimdi...

Uzay gemisinde Kasellalı kim varsa, çıldıracak gibi olmuştu... Onlar da hoplayıp zıplamaya başladılar. Geminin yöneticisi belirdi odada... Elleriyle kulaklarını kapamıştı. Yüzü mosmordu. "Gidin buradan! Gidiiin! Kimseyi istemiyorum!" diye haykırdı. Yere yığılıp inlemeye başladı: "N'olursunuz gidin... Yalvarıyorum size... Gidin... Hepiniz özgürsünüz..."

Önde ben, arkamda Logan'la Jessica, daha arkada da "televizyon takımı", gemiden çıktık. Biz çıkar çıkmaz da gemi havalandı... Gökyüzüne doğru öyle bir fırladı ki, sormayın gitsin!..

Böylece, televizyon izlemenin bir yararını daha görmüş oldum...

SOSYAL BİLGİLER

DÜNYA ÜLKELERİ/4

1. Kuzey ve kuzey batısında Meksika, doğusunda Belize, güneyinde El Salvador ile Honduras bulunuyor. Hem Atlas Okyanusu'na, hem Büyük Okyanus'a kıyısı var... Bu Orta Amerika devleti hangisidir?
   (a) Panama.
   (b) Nikaragua.
   (c) Kostarika.
   (d) Guatemala.

2. Veracruz, Guadalajara, Monterrey, Leon, Ciudad Juarez, Cuernavaca kentleri hangi Latin Amerika ülkesindedir?
   (a) Honduras'ta.
   (b) Meksika'da.
   (c) Guatemala'da.
   (d) Küba'da.

3. Küba'nın başkenti aşağıdakilerden hangisidir?
   (a) Havana.
   (b) Kingston.
   (c) Managua.
   (d) San Juan.

4. 5128 kilometre karelik bir ada devleti... Nüfusu bir milyonun biraz üstünde... Başkenti Port-of-Spain... İki büyük kenti daha var: San Fernando ile Arima... Bu devlet, aşağıdakilerden hangisidir?
   (a) Dominik.
   (b) Jamaika.
   (c) Haiti.
   (d) Trinidad – Tobago.

5. Kolombiya'nın başkenti, aşağıdakilerden hangisidir?
   (a) Caracas.
   (b) Georgetown.
   (c) Paramaribo.
   (d) Bogota.

6. Kuzeyinde Atlas Okyanusu, doğusunda Guyana, güneyinde Brezilya, batısında Kolombiya var... Başlıca geliri petrol olan bu Güney Amerika devleti, aşağıdakilerden hangisidir?
   (a) Arjantin.
   (b) Paraguay.
   (c) Venezuela.
   (d) Peru.

7. Hollanda Guyanası diye bilinirdi. Nüfusunun % 37'si Hollanda dilini konuşuyor. Öteki belli başlı diller ise Hint ve Cava dilleri... Yüzölçümü 163 bin kilometre kare... Nüfusu yarım milyonun biraz altında... Bu Güney Amerika devleti, aşağıdakilerden hangisidir?
   (a) Surinam.
   (b) Uruguay.
   (c) Bolivya.
   (d) Paraguay.

8. Aşağıdaki Güney Amerika devletlerinden hangisi hem kuzey yarımkürede, hem de güney yarımkürede yer almaktadır?
   (a) Bolivya.
   (b) Ekvator.
   (c) Şili.
   (d) Venezuela.

9. Brezilya'nın başkenti, aşağıdakilerden hangisidir?
   (a) Brasilia.
   (b) Sao Paolo.
   (c) Rio de Janeiro.
   (d) Recife.

10. La Paz, aşağıdaki devletlerden hangisinin başkentidir?
   (a) Bolivya'nın.
   (b) Şili'nin.
   (c) Peru'nun.
   (d) Uruguay'ın.

11. Güney Amerika devletleri içinde, yüzölçümü bakımından en büyük olanı hangisidir?
   (a) Arjantin.
   (b) Peru.
   (c) Uruguay.
   (d) Brezilya.

12. Paraguay'ın başkenti, aşağıdakilerden hangisidir?
   (a) Montevideo.

MATEMATİK PROBLEMLERİ

ALAN VE HACIM

(1) Ali'nin babası, deniz kıyısında dikdörtgen biçiminde bir arsa satın aldı. Arsanın uzunluğu 23 metre, genişliği 14 metreydi. Arsaya ödediği para 196,420 liraydı. Acaba arsanın bir metre karesine kaç lira ödedi?

(2) Ayşe'nin babası kare biçiminde bir arsa satın aldı. Arsa'nın bir kenarının uzunluğu 16 metreydi. Ayşe'nin babası arsanın bir metre karesine 235 lira ödedi. Acaba arsanın tümünü kaç liraya satın aldı?

(3) Ali, kartondan iki küp yaptı. Küplerden birinin bir kenarı 12 santimetre, ötekinin bir kenarı 27 santimetreydi. Acaba iki küpün toplam hacmi ne kadardır?

(4) Ayşe, kartondan bir silindir yaptı. Silindirin yüksekliği 32 santimetre, taban alanı ise 248 santimetre kareydi. Acaba silindirin hacmi ne kadardır?

(b) Santa Cruz.
(c) Asuncion.
(d) Rosario.

13. Güney Amerika devletleri arasında, Büyük Okyanus'a en uzun kıyısı olan, aşağıdakilerden hangisidir?
(a) Şili.
(b) Arjantin.
(c) Brezilya.
(d) Uruguay.

14. Güney Amerika'nın en güneyinde bulunan iki devlet, aşağıdakilerden hangileridir?
(a) Şili – Arjantin.
(b) Şili – Uruguay.
(c) Arjantin – Uruguay.
(d) Brezilya – Bolivya.

15. Aşağıdaki Güney Amerika devletleri arasında, yüzölçümü bakımından en küçük olanı hangisidir?
(a) Bolivya.
(b) Peru.
(c) Venezuela.
(d) Uruguay.

16. Güney Amerika'nın en uzun ırmağı olan Amazon, çeşitli ülkelerden geçer... Bir çok kolun birleşmesiyle oluşarak Atlas Okyanusu'na dökülür... Amazon'un en büyük bölümünün bulunduğu ve denize döküldüğü ülke, aşağıdakilerden hangisidir?
(a) Bolivya.
(b) Uruguay.
(c) Brezilya.
(d) Paraguay.

GEÇEN HAFTANIN YANITLARI

SOSYAL BİLGİLER

1—c 2—c 3—a 4—b 5—c
6—a 7—b 8—d 9—d 10—a
11—b 12—d 13—b 14—c 15—b
16—a 17—c 18—c 19—a

MATEMATİK

1 — 660 santimetre küp
2 — 1500 santimetre küp
3 — 456 metre küp
4 — 9 metre

GENEL KÜLTÜR

1—b 2—c 3—a
4—b 5—d 6—a

GENEL KÜLTÜR

1. Romalılar zamanında bazı tutsaklar özel olarak eğitilir ve arenalarda yırtıcı hayvanlarla ya da birbirleriyle döğüştürülürdü. Bu döğüşler sonunda bir çok savaşçı, yaşamını yitirirdi... Bu döğüşçülere ne ad verilirdi?
(a) Viking.
(b) Samuray.
(c) Gladyatör.
(d) Boksör.

2. 1884'de İstanbul'da doğdu. Öğretmenlik yaptı. Ulusal Kurtuluş Savaşı'na katıldı. Cumhuriyetin kuruluşundan çok sonra, 1950—1954 yılları arasında milletvekilliği yaptı. Asıl ününü, yazdığı romanlara borçludur. Yapıtları arasında "Sinekli Bakkal", "Ateşten Gömlek", Döner Ayna" gibi romanlar vardır. 1964 yılında yine İstanbul'da ölen bu sanatçımız kimdir?
(a) Halide Edip Adıvar.
(b) Ömer Seyfettin.
(c) Reşat Nuri Güntekin.
(d) Refik Halit Karay.

3. Devletimizin bayrağında ay yıldız bulunmaktadır. Acaba aşağıdaki devletlerden hangisinin bayrağında da ay yıldız vardır?
(a) İngiltere.
(b) Tunus.
(c) Irak.
(d) Fas.

4. Aşağıdaki başkentlerden hangisinde yeraltında ulaşımı sağlayan metro yoktur?
(a) Londra.
(b) Paris.
(c) Sofya.
(d) Moskova.

5. 1828'de doğdu. Genç yaşta edebiyatla ilgilendi. "Anna Karenina", "Kazaklar", "Savaş ve Barış" gibi yapıtlarıyla dünyanın en büyük romancılarından biri olarak belirdi. 1910'da ölen bu sanatçı kimdir?
(a) Dickens.
(b) Flaubert.
(c) Hamsun.
(d) Tolstoy.

SÖZCÜKLER ARASINDA

EMİN ÖZDEMİR

Sevdiğiniz, dost olduğunuz kimselere hiç dikkat ettiniz mi? Aranızda bir benzerlik vardır. Huylarınız benzer, davranışlarınız benzer. Dahası aynı şeyleri seversiniz çokluk. Duygularınız arasında bile bir yakınlık vardır. Öyle ki birinizin içini burkan bir olay, dostunuzun da içini burkar. Bunun gibi birinizi sevindiren, gönendiren bir durum aynı etkiyi dostunuz üzerinde de yapar. Aranızda duygusal ve düşünsel bir kan bağı vardır. İşte geçen sayımızın ana sözcüğü böyle bir yakınlığı, dostluğu dile getiren sözcüklerden biriydi: ARKADAŞ. Bir düşünün sevgili çocuklar; şu yeryüzünde dostsuz, arkadaşsız kaldığınızı. Yaşamın anlamı kalmaz. Korkunç bir yalnızlık içinde bulursunuz kendinizi. İçinizi açacak, dertlerinizi ya da sevinçlerinizi paylaşacak bir dost, ama gerçek bir dost her şeyin üstündedir. Seçtiğimiz arkadaşın karakteri bizim karakterimizi de etkiler. Bunun için arkadaş seçme gerçekte kolay değildir. Kimileriyle arkadaş oluruz, sevinçlerimizi, acılarımızı paylaşma şöyle dursun bize zararları dokunur. Kötü alışkanlıkları varsa bize de aşılamaya çalışırlar. Boşuna demeniş atalarımız, arkadaşınızı söyle, kim olduğunu söyleyeyim. Yine bir başka atasözümüz de zararı dokunan arkadaşlar için şöyle der: Arkadaş değil arka taşı... Ama bizim arkadaşlarımız arka taşı değil, gerçek arkadaş olsunlar. Bu güzel sözcükten şunları türetecektik: 1. Ark. 2. Bark. 3. Çark. 4. Sark. 5. Arka. 6. Arkalı. 7. Ad. 8. Aday. 9. Adıl. 10. Ada....

Bu haftanın sözcüğüne gelince soyut bir kavramın adı. Tatlı mı tatlı. Bakın kendi de söylüyor bunun öyle olduğu... Ben iki heceli, dört harfli bir sözcüğüm. Tad... soyamadığınız bir kavramın adıyım. Benim bu yönümü belirtmek için şu bilmeceyi düzenlemişler:

Elle tutulmaz
Bardağa konmaz
Ondan tatlı şey olmaz.

Ama bardağa konmayan tatlı şeyler çook. Öyleyse ben neyim? Yine kimi ipuçları vereyim:

1. Birinci ve ikinci harflerimin oluşturduğu sözcüğün sonuna —ak ekini getirdiniz mi şiirlerde dizeler sonundaki sesce bir, anlamca ayrı sözcük ya da eklerin adı oluşur. (UYAK)

2. —ak değil de —du ekini getirdiniz mi bir gezegenin çekiminde bulunarak onun çevresinde dolanan daha küçük gezegen. (UYDU)

3. İkincide bulduğunuz sözcüğün sonuna —ruk parçasını eklediniz mi aslı olmayan anlamında bir sözcük bulursunuz. (UYDURUK)

4. Birinci ve ikinci harflerimin sonuna —gar ekini getirdiniz mi ilkel olmayan anlamında bir sözcük türetirsiniz. (UYGAR)

5. —gar yerine —gun eklerseniz, elverişli, yarar anlamına bir söz çıkar. (UYGUN)

6. —gun değil de —um getirdiniz mi bir tümün parçaları arasındaki uygunluğu gösteren bir sözcük çıkar ortaya (UYUM)

7. —um yerine —maz eklerseniz bulduğunuz sözcük, aykırı, başka türlü anlamına gelir. (UYMAZ)

8. — maz yerine —sal eklerseniz yumuşak başlı anlamına gelen bir sözcük türetirsiniz. (UYSAL)

9. —sal değil de —luk getirdiniz mi kalçadan dize kadar olan yere verilen ad çıkar. (UYLUK)

10. İkinci harfimin yerine alfabemizin 24. harfini korsanız yengi, mutlu sonuç anlamına gelen bir sözcük bulursunuz. (....)

Bulamadınız mı beni? Sizin için şiirler yazan bir ozanımız Yalvaç Uralın şu dizelerindeyim:

Bir anne kucağı kadar sıcak
Bir bulut gibi hafif ve yumuşak
En iyi yiyecekler kadar doyurucu
Gelincikler arasında gezer gibi
Nedir bu güzel şey bildiniz mi?
Uyku...

Bakın, şu bilmece de benim içindir:

Halidi milidi
Dış kapının kilidi
Akşam bize biri geldi
Bil bakalım kim idi?

① ② ③ ④

Ana sözcük: U Y K U

OYUNCAKÇI AMCA

Oyuncakçı amca
Oyuncakçı amca
Ne çok oyuncakların var
Top, tank, tüfek, tabanca
Gövdem titriyor
Onlara bakınca

N'olursun oyuncakçı amca
Bundan böyle bizlere
Oyuncak tüfekler yerine
Ak yelkenli bir gemi
Bir de süslü bebekler getir
Unutma e mi

Sonra oyuncakçı amca
Senden aldığım tüfekleri
Bozarak onlardan kuş yaptım
Bana kızmazsın değil mi

ABDÜLKADİR BULUT

TARİHTE BU HAFTA

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ'NİN AÇILIŞI

TÜRKİYE Büyük Millet Meclisi 23 nisan 1920 cuma günü Ankara'da açıldı. Osmanlı İmparatorluğu'nun Birinci Dünya Savaşı'ndan yenik ayrılması üzerine, savaşı kazanan devletler arasında ülkemizin toprakları paylaşılmak istenmişti. İtalyanlar Antalya yöresine, Fransızlar Güneydoğu Anadolu'ya, Yunanlılar Ege bölgesine asker çıkarmışlar, savaş gemilerini İstanbul'a göndermişlerdi. Amaçları bir yandan bu toprakları kendilerine katmak, bir yandan İstanbul'da bulunan Osmanlı hükümetini denetim altında tutmaktı.

Buna karşılık ülkenin halkı, yurtsever aydınlar bu sonucu boyun eğerek karşılamak istemiyorlardı. Osmanlı hükümeti, ülkeyi paylaşmaya yol açan Sevr Anlaşmasını imzalamakla kalmamış, düşmana karşı koymak isteyen ulusal güçleri durdurmak yoluna sapmıştı. Anadoluda yer yer direnç yuvaları kurulmuş, buralarda toplantılar yapılarak düşmana karşı girişilecek kurtarma hareketi örgütlenmeye başlamıştı. Sivil ve asker yurtseverler, Anadoluda oluşmakta bulunan bu ulusal güçlere katılmak, onları örgütleyip desteklemek üzere İstanbul'dan Anadoluya geçiyorlardı.

Osmanlı ordusunda görevli bulunan Mustafa Kemal de, deniz yolundan gizlice Samsun'a gitmişti. Yer yer kurulan ulusal güçler (kuvayı milliye) birleştirilmezse sonuna kadar başarılı olması beklenemezdi. Bu güçleri toplayan, bir komuta altında birleştiren büyük bir örgütlenme gerekiyordu. Bu büyük örgütlenme için kongreler yapılmaya başlandı. Önce Amasya'da Mustafa Kemal Paşa, 20. Kolordu Komutanı Ali Fuat Paşa, eski Deniz Bakanı Rauf Bey ve 3. Kolordu Komutanı Refet Bey bir araya geldi. 22 haziran 1919 günü yapılan toplantıda kararlar alındı. Bu kararlara göre ulusal kongreler toplanacaktı.

Ülkenin çeşitli kentlerinden gönderilen temsilcilerle ilk kongre 23 temmuz 1919'da Erzurum'da toplandı. Mustafa Kemal Paşa, çoğunluğun oyu ile kongre başkanı seçildi. Yapılan çalışmalar 7 ağustosa kadar sürdü ve bir temsilciler kurulu oluşturuldu. Alınan kararlar bir bildiriyle açıklandı. Bu kararlara göre yurdun bölünmezliği ve ulusal bağımsızlık için doğu illerinde kurulan örgütler birleştiriliyordu.

Aynı yılın 4 eylül günü ikinci büyük kongre Sivas'ta toplandı. İçine düştüğü durumdan ülkenin kurtarılması için ileri sürülen düşünceler tartışıldı. Büyük bir devletin koruması altına girme düşüncesi kabul görmeyerek Kurtuluş Savaşı'nın açılması kararlaştırıldı. Bağımsızlığın sağlanması için ulusal güçlerin kurulması, ulusun yazgısını eline almak üzere bir ulusal meclis toplanması, seçilen temsilciler kurulunun bütün ulusal hareketleri ve örgütleri yönetmesi öngörüldü.

Kongrelerden sonra oluşan temsilciler kurulu, Anadoluda başlayan direnme hareketini yönetmeye başlamıştı ama, ülkede hükümet olarak tanınan İstanbul'daki padişaha bağlı hükümetti. Ve direnme hareketlerini durmadan baltalıyor, yöneticilerini, bu arada Mustafa Kemal Paşayı isyancı sayıyordu. Hatta haklarında ölüm cezaları çıkarıyordu.

Bu arada İstanbul'da son Osmanlı Meclisi toplanmış, ama işgal güçlerince dağıtılmıştı. Anadoludaki direnç yuvalarının Padişahla ve onun hükümetiyle bütün ilişkilerini kesmek, bütün yetkileri bir elde toplamak üzere Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin Ankara'da toplanmasına karar verildi.

İşte 23 nisan 1920'de açılan Meclis, bu aşamalardan sonra gerçekleştirildi. Meclisin açılmasıyla birlikte bir de TBMM hükümeti kuruldu. Hem Meclis'in, hem hükümetin başına Mustafa Kemal Paşa getirildi. Kurtuluş Savaşı'nı ve cumhuriyet kuruluna kadar yapılan bütün girişimleri bu hükümet yürüttü. Ulusal egemenliğin sağlanmasındaki bu önemli adımın tarihi sonradan bayram olarak kabul edildi ve her yıl kutlanmaya başladı.

Açılış yıllarında TBMM

KISACA

25 Nisan 1918 — Kars'ın ve Ardahan'ın kurtuluşu.

26 Nisan 1936 — Tanzimat dönemi yazarlarından, öykücü ve romancı Sami Paşa Zade Sezai öldü. 1860 yılında İstanbul'da dünyaya gelen Sami Paşa Zade Sezai, özel öğrenim görmüş, çeşitli devlet memurluğu görevlerinde bulunmuştur. Gündelik yaşamı çizmekte ve kişileri konuşturmakta başarı sağladığı Sergüzeşt romanı ve Küçük Şeyler adı altında yayınladığı öyküleriyle tanınmaktadır.

28 Nisan 1960 — Demokrat Parti yönetiminin baskı politikasına karşı gösteriler düzenleyen öğrencilere ateş açıldı. İstanbul Üniversitesi öğrencilerinden Turan Emeksiz'in ölümü ve birçoklarının yaralanmasıyla sonuçlanan gösteriler üzerine sıkıyönetime geçilmiş, bir aylık sıkıyönetim uygulaması sonunda ordu Demokrat Parti yönetimine son vermiştir.

PITIRCIK'IN SERÜVENLERİ

Yazan: GOSCINNY Türkçesi: VİVET KANETTİ

Resimler: SEMPE

İZCİLER

ÖĞRETMENE bir armağan almak için aramızda para topladık, yarın çünkü, öğretmenin doğum günü. Önce paramızı saydık. Toplamayı Çarpım yaptı, çünkü aritmetiği en kuvvetli olanımız odur. Pek hoşnuttuk. Gümüş yüz lira getirmişti. Gümüş'ün babası çok zengindir, Gümüş'e istediği herşeyi verir.

"112,50 liramız var, dedi Çarpım. Bu parayla çok güzel bir armağan alabiliriz."

Ama ne alabileceğimizi pek bilemiyorduk. "Bir kutu şeker, bir sürü de çiklet alalım" dedi Lüplüp. Lüplüp, sürekli yemek yiyen bir arkadaştır. Biz razı olmadık, çünkü yemek için hoş bir şeyler alsak, hepimiz tatmak isteyecektik, öğretmene hiç bir şey kalmayacaktı. "Babam bir kürk palto aldı anneme, annem de çok sevindi" dedi Gümüş. Bu bayağı iyi bir fikirdi, ama Gümüş, paltonun 112,50 liradan daha pahalı olması gerektiğini söyledi, çünkü annesi gerçekten çok, çok sevinmişti. "Bir kitap alalım" dedi Çarpım. Bu fikir hepimizi çok güldürdü, deli bu Çarpım! "Dolmakalem alsak?" dedi Toraman, buna da Dalgacı karşı çıktı. Dalgacı, sınıfın sonuncusudur, parasını ödediği bir dolmakalemle öğretmenin ona kötü not atmasına katlanamayacağını söyledi. "Bizim evin yakınında, armağan satan bir mağaza var. Müthiş şeyler gördüm: biz de mutlaka aradığımızı buluruz orada" dedi Sırım. Bu iyi bir fikirdi. Okul çıkışı, hep birlikte mağazaya gitmeye karar verdik.

Mağazanın önüne varınca, vitrine baktık ve mest olduk. Müthiş armağanlar vardı içerde: ufak heykeller, camdan, büzgülü salata tabakları, evde hiç kullanmadığımızın tıpkısından sürahiler, bir sürü çatal, bıçak, hatta duvar saatleri. Ama en hoşu heykelciklerdi. Bir tane, kafaları bozulmuş atlarını durdurmaya çalışan donlu bir adam heykelciği vardı. Bir tane de, ok atan bir kadın heykeli vardı, yayın ipi yoktu ama heykelcik o kadar güzel yapılmıştı ki ip gerçekten orada sanırdınız. Bu heykel, sırtına ok saplanmış, ayaklarını sürte sürte ilerleyen aslan heykeline çok uyuyordu. İki tane de, büyük adımlarla yürüyen kapkara kaplan, izciler, köpekler, filler, bir de bey vardı mağazanın içinde; bize bakan, nedense biraz ürkmüş gibiydi.

Mağazaya girdiğimizde, adam, elleriyle bir sürü hareket yaparak bize doğru ilerledi.

— Hadi bakalım, dışarı! Eğlence yeri değil burası! dedi bize.

— Eğlenmeye gelmedik ki, dedi Lüplüp. Bir armağan almaya geldik.

— Öğretmenimiz için, dedim.

— Paramız var, dedi Gümüş.

Çarpım, 112,50 lirayı cebinden çıkardı, adamın burnunun hizasına götürdü. Adam:

— Oldu, oldu. Ama hiç bir şeye dokunmak yok, dedi.

Dalgacı, iki at heykelini eline alarak:

— Bu kaça? diye sordu.

— Dikkat et! Bırak onu! Kırılır! diye bağırdı adam, bence çok haklıydı, çünkü Dalgacı sakarın tekidir, herşeyi kırar. Dalgacı alındı, heykeli yerine koydu, adam o sırada tez davranmasaydı, Dalgacı'nın dirseğiyle ittiği fili zor yakalayacaktı.

Biz her bir yana bakıyorduk, adam da mağazanın içinde koşturup duruyor, "Hayır, hayır, dokunmayın! Kırılır!" diye bağırıyordu. Ben doğrusu acıyordum ada-

ma. Herşeyin kırıldığı bir mağazada çalışmak, çok sinir bozucu olmalı. Sonra adam, mağazanın ortasında toplanmamızı, ellerimizi arkaya koyup hemen kendisine ne alacağımızı söylememizi istedi.

"112,50 liraya, hoş ne var?" diye sordu Tınar. Adam şöyle bir bakındı, sonra bir camlı dolaptan iki izci çıkardı, tıpkı gerçek izciler gibiydiler. Hiç bu kadar güzel bir şey görmemiştim, lunaparkta atış yapılan yerde bile.

— Yüz liraya, bunu alabilirsiniz dedi adam.

— Topladığımız paradan daha az, dedi Lüplüp.

— Ben atları daha çok beğendim, dedi Dalgacı. Tam elini atlara uzatıyordu ki, bu kez adam, ondan çabuk davrandı, bir daha da atları elinden bırakmadı..

"İzcileri alıyor musunuz, almıyor musunuz?" dedi adam. Dalga geçecek hali olmadığı için, peki dedik. Lüplüp 100 lirayı uzattı, izcilerle birlikte mağazadan çıktık.

Sokakta, kim armağanı ertesi güne kadar tutup öğretmene verecek diye tartışmaya koyulduk.

— Ben vereceğim, paranın en büyük bölümü benim, dedi Gümüş.

— Ben sınıfın birincisiyim. Armağanı vermek bana düşer, dedi Çarpım.

— Hadi sen de, öğretmenim kuzusu! dedi Sırım.

Çarpım, ağlamaya, çok mutsuz olduğunu söylemeye koyuldu ama bu kez,her zamanki gibi yerlerde yuvarlanmadı, çünkü izcileri şimdilik o tutuyordu, kırılmalarını da istemezdi. Sırım, Toraman ve Gümüş dövüşürlerken, ben yazı tura atmayı akıl ettim. Bu iş bayağı zaman aldı, iki bozukluğumuzu da yitirdik ve sonunda Dalgacı kazandı. Bizim çok canımız sıkıldı, sakarlığıyla ünlü Dalgacı'nın, armağanı öğretmene ulaştıramayacağından korkuyorduk. İzcileri Dalgacı'ya verdik, Toraman ona, izcileri kırarsa burnunun da kırılacağını söyledi. Dalgacı, dikkat edeceğine söz verdi, yavaş yavaş yürüyüp, dilini çıkara çıkara evinin yolunu tuttu. Biz geri kalan 12,50 lirayla bir sürü ufak şeker aldık, akşam da sofrada hiç iştahımız yoktu, annelerimiz babalarımız hastalandık sandılar.

Ertesi gün hepimiz, merak içinde okula geldik, ama Dalgacı'yı kolunda izcilerle görünce çok sevindik. "Bütün gece uyuyamadım, dedi Dalgacı, heykeller masadan düşecek diye korkuyordum."

Derste hep Dalgacı'yı gözledim: sırasına koyduğu armağana bakıp duruyordu. Çok kıskanıyordum onu: Dalgacı armağanı uzatırken, öğretmen çok sevinecek, Dalgacı'yı öpecekti, Dalgacı da kıpkırmızı olacaktı, çünkü bizim öğretmen keyiflendi mi çok hoş olur, nerdeyse annem kadar.

"Sıranın içinde ne gizliyorsun Dalgacı" diye sordu öğretmen, asık bir suratla, Dalgacı'nın sırasına doğru yürüdü. "Hadi ver şunu!" dedi. Dalgacı, armağanı öğretmene verdi, öğretmen armağana baktı ve, "Böyle iğrenç şeyleri okula getirmemenizi kaç kez söyleyeceğim?" dedi. "Ders bitene dek onları saklıyorum, sana da bir ceza vereceğim."

Sonra paramızı geri almak istedik, ama başaramadık, çünkü mağazanın önünde Dalgacı'nın ayağı kaydı, izciler kırıldı.

KİRPİ ÇOCUK

UMUR BUGAY

AŞI OLACAĞIZ

OKULDAN çıkarken Salih kulağını tutuyordu. Kıpkırmızı olmuştu. "Şu kedi de nereden çıktı karşımıza?" dedim. Önümüze bakıyorduk. Zeynep koşarak geldi arkamızdan. "Ne yapacaksınız şimdi?" dedi. "Babanızı getireceksiniz okula?" Biz de bilmiyorduk ki ne yapacağımızı. Neden soruyordu sanki? Salih sinirli, "Sen karışma kız" dedi. Konuşmadan yürüdük bir süre.

"Annem hasta. Babam da işinden izin alamadı öğretmenim" desem belki İzmarit biraz yumuşar. Ya da hiç yalan söylememeli mi? Düşünüyorum ama çıkamıyorum işin içinden. Kafamız dalgın yürürken, "Mırnaaaav" diye bir ses duyduk. İrkilerek döndük. Uyuz kedi peşimizden geliyordu. Saçlarım diken, diken oldu. Salih ayağını yere vurarak bağırdı:

— Pist! Gelme arkamızdan Piiiiist! Senin yüzünden başımıza neler geldi, biliyor musun?... Uyuz!

Kolunu tuttum. Neredeyse hayvana tekmeyi yapıştırıyordu. "Bırak, dokunma" dedim. "Eve götürüp iyileştirelim onu" Salih düşünceli yüzüme baktı:

— Sonra da bi güzel dayak yiyelim di mi?

" Sen karışma" dedim. "Ben anneme söylerim. Ona bizim arka bahçedeki kömürlükte bakarız. Annem çok sever kedileri. Belki müdür yardımcısıyla da konuşur. Bağışlar bizi."

Salih buna çok sevindi. Zeynep de kasaptan hergün kemik getirecekti. "Annelerimiz hayvanları koruduğumuz için bizi kutlar" dedi Salih. "En iyisi onu eve götürmek" Kediyi kucakladı. Neşemiz yerine gelmişti.

Dördüncü sınıftaki Giray ile Teoman yanımıza geldiler. Bakışlarından bir kötülük düşündükleri belliydi. Giray kedimize bir şamar attı. "Bırak o hayvanı" dedi Salihe. Zeynep, "Ne vuruyorsunuz be kedimize?" diye bağırırken ben Giray'ın üstüne atıldım. Teoman arkamdaymış. Görmedim. Beni belimden yakaladı. İtişmeye başladık. Giray bir kez daha vurmak istedi kediye. Salih geriye çekildi.

— Sana o kediyi bırak dedim! Bak çok fena olacak!

Silkinerek Teomandan kurtuldum. Giray Salihi duvara sıkıştırmış kediyi boynundan çekerek almaya çalışıyordu. O hasta kedi canavar kesildi birden. Başka bir kurtuluş yolu olmadığını anlamış olacak. Giraya pençesini geçiriverdi. Giray elini tutarak iki büklüm zırlamaya başladı:

— Aaaah, elim.. Aaaah.. Yırttı elimi..

O gün bizim sokağın tüm çocuklarını topladı annem. Kapı, kapı dolaşarak annelerinden izin aldı. Kediyi tutan herkes kuduz aşısı olacakmış. Bir minibüse doldurdu bizi. Zeynep ağlamaya başladı. "Sus bakayım" dedi annem. "Bunda ağlanacak bir şey yok" Kediyi bir kapaklı sepete koymuştu. Veteriner görecekmiş.

MEHMET'İN ÇEVRE DOSYASI

ATILLA ALPÖGE
DEVRİM ALPÖGE

OTOBÜS YOLU

BİR ay önce (11 Mart günü) İstanbullular sokaklara şaşkınlıkla baktılar. Caddelerde Adapazarı, Mersin, Antalya, Ankara belediyelerinin otobüsleri çalışıyordu. Onların peşlerinden Çanakkale, Kayseri, Bursa belediyelerinin otobüsleri geliyordu. Sonra birden Kartal'ın, Küçükköy'ün, Esenler'in, Avcılar'ın, Bayrampaşa'nın otobüsleri göze çarpıyordu. İnsan İstanbul'da olduğunu unutuyordu. Sanki o gün yurdun dört bir yanı İstanbul'da Taksim'le Levent arasında toplanmıştı.

O gün Otobüs Yolu açılmıştı. Törene bir çok belediye de otobüsleriyle katıldı. Kimbilir, belki de sizin kendi kentinizde her gün bindiğiniz otobüs o gün İstanbul'daki kardeşlerinizi taşıdı. Belediyeler o gün elbirliği ve gönül birliği yaptılar; birlikte otobüs taşımacılığının ne kadar güzel olduğunu vurgulayıp Otobüs Yolu'nun açılışını kutladılar.

Otobüs Yolu nedir? Kentlerin tıkalı yollarında halkı topluca taşıyan otobüslere özel bir yol yapılınca bu Otobüs Yolu oluyor. O zaman otobüslerönleri hiç tıkanmadan hızla gidebiliyorlar. Otobüs Yolunun nasıl bir sonuç yarattığını anlamak için aşağıdaki resmi inceleyelim. Buradaki rakamlar İstanbul'daki Taksim – Levent Otobüs Yolu'nun bir aylık işleyişini yansıtıyor.

Eskiden 80 bin kişi dolmuşlardan, minibüslerden yararlanırdı.

Eskiden buradaki yollardan geçen otobüslere günde 100 kişi binerdi.

Otobüs Yolundan önce 80 bin kişi özel otolarından yararlanırdı.

30 bin dolmuş yolcusu Otobüs Yolunun çabukluğundan ve ucuzluğundan yararlanmak için otobüslere kaydı.

Eskiden yollar tıkalı olduğu için ya da bir yerden diğerine gitmek çok zor olduğu için bazı kimseler hiç yolculuk yapmıyorlardı. Otobüs Yolu işlemeye başlayınca 20 bin kişi birden yolculuk yapmaya başladılar. Bu yeni yolcuları da otobüsler taşıyor.

Otobüs Yolu açılınca özel oto ile gidenlerden 20 bin kişi otolarını evlerinde bırakıp otobüs kullanmaya başladılar.

Yukarıdaki değişikliklerin sonunda bakın neler oldu:

Eskiden günde 100 bin kişi otobüsle 30 dakikada giderdi; şimdi otobüsle 170 bin kişi 12 dakikada gidiyor.

Eskiden günde 80 bin yolcu dolmuşlarla 20 dakikada giderdi; şimdi dolmuşla 50 bin kişi 15 dakikada gidiyor.

Eskiden günde 80 bin kişi özel otomobille 18 dakikada giderdi; şimdi özel otoyla 60 bin kişi 13 dakikada gidiyor.

Peki, acaba sizce bütün bunların Çevre Dosyası'nda ne işi var? Otobüs Yolu ile çevremiz arasındaki ilişki ne? Otobüs Yolu çevremize neler katıyor? Bu konuyu iyice bir işinin bakalım. Gelecek hafta bunu inceleyeceğiz.

GEZİ NOTLARI

LONDRA'DAN PARİS'E...

ISLAK, soğuk, fırtınalı bir Aralık günü. Londra Havalimanı, dünyanın dört bucağına gidecek turistlerle dolmuş. Uçaklar kalkamıyor; nedeni de Havalimanında çalışanların işleri yavaşlatması, bir tür direnişte olması. Yüzlerce yolcu ne yapacaklarını şaşırmışlar, sağa sola koşup, yetkililerden durum üzerine yanıt almaya çalışıyorlar.

Bizim uçağımız 14.30'da kalkacak. Bir köşede bekleyip duruyoruz.

Şansımız yardım etti de, iki saat bekledikten sonra, İngiliz Hava Yollarının baş yetkilisi aracılığıyla uçağa bindik... Bir saat, on dakikada, uçakta heyecanla bekleyip, havalandık... Londra ile Paris arası ellibeş dakikaymış. Hostes öyle anons etti. Yanımızda yaşlıca bir İngiliz kadını oturuyor; Hostes'in anonsundan sonra, bize döndü, "Kocam emekli pilottur. Uçağa binerken pilotların yanına girdi, göreceksiniz onun yönetiminde uçup, yarım saatte Paris'e varacağız. Böyle fırtınalı havalarda uçarken o, bu yolda, hep rüzgârı arkasına alır." Kahkahayı da bastı arkadan. Keyifli, neşeli bir kadın. Paris'e bale dansözü olan kızlarını görmeye gidiyorlarmış. Gerçekten, kadının dediği gibi, otuzbeş dakikada Paris'e, De Gaulle Havalimanına indik.. Londra'dan hiç uçak kalkmadığı için, bizi havalimanında karşılayacak dostlarımız da, umutlarını kesip, karşılamaya gelmemişlerdi. Pasaport kontrolünden geçerken, kaç gün kalacağımızı bile sormadılar. Tavanlarda, duvarlarda, 'Doğru yürüyün', 'Sağa dönün', 'Merdivenden aşağı inin' gibi, yolcuların nasıl, ne yoldan giderek dışarı çıkacaklarını gösteren uyarı yazılarını okuyarak valizlerimizin geleceği yere yöneldik. Onbeş dakika kadar bekledik, valizlerimiz de geldi. İki büyük, iki küçük valizimiz var. Hepsini, madeni yük arabasına koyup, iterek hiç yorulmadan dışarıya çıktık. Kapılar elektrikli olduğu için, yaklaşırken hemen açılıyor. Durup kapıyı açmak yok.. Taksiler kaldırım kenarında sıra sıra dizilmişler, yolcu bekliyorlar. Birine yanaşıp, eşyalarımızı, şoförün yardımıyla, bagaj yerine yerleştirdikten sonra biz de yerimize oturduk. Şoföre adresi söyledik. Hemen taksi saatini açtı. Taksi saati şoförün sağ önünde; yolcu da arkada otururken saatin çalışmasını görüyor.

Konuk olarak gideceğimiz ev, Paris'in ortasında değil, ünlü Boulogne ormanının yakınında bir caddede. Taksi şoförleri, Paris'te olsun, Londra'da olsun, mahalleleri, sokakları, caddeleri ezbere biliyorlar. Kentin neresinde olursanız, neresinden taksiye binerseniz binin, adresi doğru söylediniz mi, hiç şaşırmadan gideceğiniz yere götürüyorlar sizi.

Londra'da, Paris'te, taksi şoförlüğü yapacakların ehliyet sınavında, kentin tüm caddelerini, sokaklarını, parklarını, müzelerini, tiyatrolarını, büyük mağazalarını, hatta sinemalarını adresleriyle bilmeleri, falan yerden filan yere nasıl gidileceğini, trafik akışını dikkate alarak, göstermeleri zorunluymuş. Ayrıca her taksıde kentin bir haritası var. Şoför adresi ansıyamazsa, hemen haritaya bakıyor. Çocuklar, ne yazık ki bizde, örneğin İstanbul gibi beş milyon nüfuslu bir kentimizde, taksi şoförleri mutlak bilinmesi gerekli yerleri bile çoğunlukla bilmezler, tanımazlar; yolcuların tarifiyle gidecekleri yere gidebilirler. Nedeni de, taksi şoförlerinin çoğunun taşralı olmaları, İstanbul'un mahallelerini, önemli yerlerini, olduğu ölçüde trafiğini öğrenmeden, tanımadan sınavdan geçmeleridir... Bir de, Avrupa'nın bu büyük kentlerinde Polis çok önemli bir yardımcı. Yasaları uygulamada, trafiği kontrolde, ciddiyetiyle hemen göze çarpıyor. Şoförler olsun, yolcular olsun, yayalar olsun, büyük, küçük herkes Polis'e saygılı. Polis de yasaların tanıdığı hakkını, saygılı, güler yüzlü kullanıyor.

Dostlarımız yirmi katlı bir apartmanın en üst katında oturuyor. Beklenmedikleri bir anda bizi karşılarında görünce çok şaşırdılar.. Bir süre dinlendikten sonra, "Günlerimiz, gecelerimiz sayılı. Böyle evde oturacağımıza, çıkıp Paris'i gezelim. Londra'dan sonra Paris'in Noel hazırlıklarını nasıl bulacağız bakalım?" dedik. Dostların otomobiliyle, başladık Paris bulvarlarını, caddelerini, meydanlarını arşınlamaya. Tüm önemli yapılar, kiliseler, müzeler, saraylar ve de parkların çevreleri, hep ışık, ışık. Yalnız Londra'da caddelerde gördüğümüz büyük ışıklı çam ağaçlarını göremedik. Buna karşılık, meydanlardaki havuzların fıskıyeleri ışıklarla fışkırıyor. Notre-Dame Katedrali, Eyfel Kulesi de ışıklar içinde. Eh, diyoruz, Paris, Londra ile yarışa girmiş Noel için. Paris'te gece, Londra'dan daha ışıklı ve uzun sürüyor. Londra'da saat 24.00 oldu mu, her yer tenhalaşır, ışıklar döner. Oysa Paris sürdürüyor canlılığını. Dışa dönük, keyifli bir canlılık, çocuklar.

Paris'in gecesini, Paris'liden çok, turistler yaşıyor.

Tiyatrolar, sinemalar boşaldı mı, restoranlar, kahveler doluyor. Sabahın 02'sine, 03'ne dek kalabalık sel gibi akıyor Paris içinde. Hava hafif yağışlı fakat pek soğuk değildi. Bir kaç gün sonra başlayacak karakıştan, kardan henüz Paris'lilerin haberi yoktu. Yarından başlayarak, Paris'i gündüz gözüyle gezip, ilginç köşelerini, yerlerini yakından tanıyacağız.

MARKO TELEVİZYON EKRANLARINDAN DERGİ SAYFALARINA GEÇTİ

3. SAYI 27 NİSAN CUMA GÜNÜ ÇIKIYOR

KÜÇÜK MARKO • HAFTALIK DERGİ • 5 LİRA

BİZİM AİLE

DİKKATLİ OL. ET HİNEN ÇİÇEKMİŞ

ülkü tamer

TELE YUNUS

• TELE YUNUS'UN SERÜVENLERİNİ
ARTIK KİTAPLIĞINIZDA SAKLAYABİLİRSİNİZ...
• *MISTIK'IN YENİ RESİMLERİYLE...*

ÇIKTI

ARKADAŞ KİTAPLAR • Ankara Caddesi 40 – Sirkeci – İstanbul

30 lira

DOĞAYI KORUYALIM

GEYİKLER TEHLİKEDE

Bir süre sonra ancak takvim yapraklarında görebileceğimiz hayvanlardan biri de geyikler olacak...

DÜNYA yüzünde yaşayan 40 geyik türünden en az 17 tanesi, "Doğayı Koruma Vakfı"nın kırmızı kitabında yer alır. Bu kitap, türleri korunması gereken hayvanları açıklamaktadır.

Kuzey Hindistan, Tibet ve Çin'de yaşayan geyiklerin sayısı yüzyılımızın başından beri azalmaktadır. Bunun nedenleri ise avcılık ve çevrenin bozulmasıdır.

Türkistan'da yaşayan, "Yarkand" geyiği ve Butan ovalarında yaşayan, "Shou" geyiği kırmızı kitaba göre soyu tükenmekte olan geyiklerden sadece ikisidir. Gerçi uzmanlar bu iki tür geyikten hâlâ bir kaç tane yaşadığını kabul etmektedirler ama henüz elde bir ipucu yoktur. İkinci Dünya Savaşı'nın başında sayıları 5000 kadar olan bu geyiklerin o kadar kısa süre içinde yokolmaları üzücüdür.

Asya geyiklerinin azalmasının asıl nedeni acımasız avcılardır. Gerçekten de sadece duvarın bir köşesine süs için asılacak bu boynuzlar için geyiklerin öldürülmesi korkunçtur.

40 yıl önce Kanha bölgesinde yaşayan geyiklerin sayısı 3000 kadardı. Ama nüfus artışıyla çevre bozuldu. Yollar, fabrikalar yapıldı, insanlar geldi. Böylece geyiklerin sayısı da azaldı.

İsterseniz biraz da Kuzey Afrika'ya gidelim. Cezayir ve Tunus'ta yaşayan, "Barbary" geyiği Asya'daki arkadaşlarına göre daha şanslıdır. İyi korunmaktadır. Ama yine de sayıları Tunus'ta yaklaşık 250, Cezayir'de de 150 kadardır.

Kuzey Amerika'da yaşayan 20 beyaz kuyruklu geyik türünden yalnızca ikisi, "Columbia" ve "Cerros Adası" geyiği tehlikededir. Ötekiler korunmaktadır. Oysa bundan sadece 30 yıl önce bu beyaz kuyruklu geyikler ülkede serbestçe dolaşabilmekteydi.

Türleri yokolmakta olan geyikleri toplayıp, rahatça yaşayabilecekleri alanlara yerleştirmek çok uygundur. Örneğin Bedford Dükü 70 yıl önce Avrupa hayvanat bahçelerinde geyikleri toplayarak Woburn'daki parkına yerleştirmiştir. Böylece çok değerli, "Çin" geyiğinin günümüze kadar ulaşmasını sağlamıştır. Hatta bir çok hayvanat bahçesi ona başvurarak koleksiyonundaki geyiklerden istemiştir. Şimdi ise Woburn'daki pakta 33 kadar geyik yaşamaktadır.

Geyik boynuzlarına olan talep Asya'daki geyik türlerinin azalmasına neden olmuştur. Bu tutku Uzakdoğu'da hâlâ sürmektedir. Ama buna karşılık son yıllarda kurulan geyik parkları umut vericidir.

Kanha Ulusal Parkı'nda dolaşan geyikler.

1979
Dünya Çocuk Yılı

AKBANK
çocuklararası
yazı yarışması

Öteden beri çocuklara yönelik kültür ve sanat çalışmalarına önem veren Akbank, Dünya Çocuk Yılında, bir Çocuklararası Yazı Yarışması düzenledi.

Yarışmanın konusu "Çocuk Gözüyle Büyükler" Katılma süresi 30 Mayıs 1979 tarihinde sona erecek ve seçilen yazılar ödüllendirilecek.

Şartnameler Akbank Bölge Müdürlüklerinden ya da Şubelerinden alınabilir.

Kültür ve sanat hizmetlerinde de öncü banka

AKBANK

RFPRO

Pul Köşesi

SENLİKLER

1

2

3

4

5

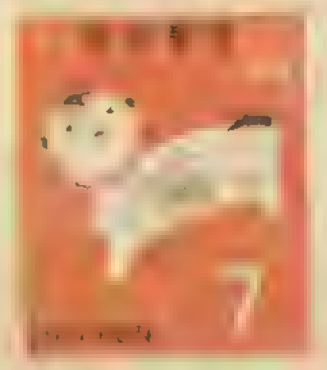

6

7

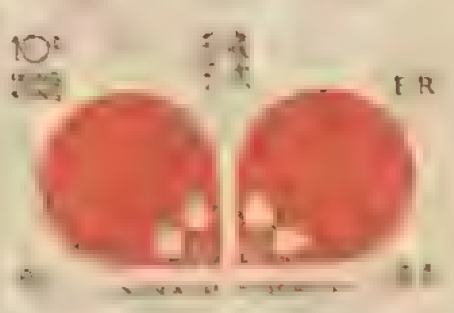

8

(1) Yeni yıl şenlikleri için çıkarılmış bir Japon pulu. (2) Bir Makao şenliği için çıkarılmış pul (1971)... (3) Çin Cumhuriyeti (Tayvan) tarafından Domuz Yılı şenlikleri için çıkarılmış bir pul (1970)... (4) Trinidad — Tobago tarafından çıkarılmış bir karnaval pulu (1968)... (5) Bir Japon şenliği pulu... (6) Pakistan'ın çıkardığı bir Uluslararası Çocuk Günü şenliği pulu... (7) Ryukyu adalarında bir hasat şenliği pulu... (8) Hong Kong'da çıkarılmış bir "Ay" Yeni Yılı şenliği pulu (1972)...

TAŞKIN AMCA

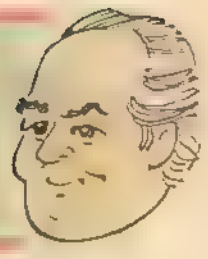

YUMUŞAK İNİŞ

MERHABA can çocuklar!

O gün beni ziyarete geldiler. Cenk konuştu Cem sustu, Cem konuştu Cenk sustu. Onları dinlemekten hiçbir iş göremedim. Daha doğrusu, onlarla ilgilenmiyor gibi yaptım ama, bir kulağım da onlardaydı. Bazı anlamadığım sözler de söylediler.

Cenk diyordu ki:

Cenk: Birden söylemek olmaz.

Cem: Ya nasıl söylemeliyiz?

Cenk: Alıştıra alıştıra.. Yavaş yavaş.

Cem: Birden söylesek ne olur ki?

Cenk: Şoke olur.

Cem: Ne demek şoke olur?

Cenk: Yani dili tutulur, konuşamaz olur.

Cem: Hastalanır mı demek istiyorsun?

Cenk: Evet.. Hatta Tanrı korusun ölür bile insan.

Cem: Benden yarım saat önce doğdun diye, benden daha bilgili olamazsın ya..

Cenk: Senden yarım saat önce doğunca, bir kez senin ağabeyin olurum. Bu nedenle de benimle ölçülü konuşmak zorundasın.

Cem: Peki ne olacak yani?

Cenk: Olacağı şu: Terasına yumuşak inişin gerçekleşmesine bir hafta kaldığını Taşkın Amca'ya söylemek gerek. Ona geçen yıl, terasındaki çamaşır tellerini kaldırmasını, televizyon antenini güven altına almasını sıkı sıkıya tembihlemiştim. Sana da söylemiştim sanırım.

Cem: Peki, benden yarım saatçik önce doğan ağabeyciğim, tamam ama yararı ne?

Cenk: Tüm bunları Amca'ya anımsatacağız.. Artık işin şaka götürür yanı yönü olmadığı kafasına dank etsin.. Etsin de ona göre hazırlıklarını tamamlasın.

En sonunda sabrım taşmıştı. Bu ikiz kardeşler, beni sağır saydıktan başka galiba sersem de sanıyorlardı.

— Bana bakın, diye seslendim. Konuştuklarınızın tümünü duydum. O "Yumuşak İniş"le kafasını bozmuş Cenk var ya, eğer haftaya terasa yumuşak iniş yapamazsa, onu tüm dünyaya rezil edeceğim.

Cenk, hem korku, hem şaşkınlık içinde bağırdı:

— Ne yapacaksın bana Taşkın Amcacım?

— Ne mi yapacağım? Tüm Türkiye basınını, fotoğrafçısı, kameramanı, röportajcısı ile buraya çağıracağım. Yapamazsan damba düdük edeceğim.

— Gerçek mi? dediklerin? Ya...

— Ya fiyasko olursa, değil mi? Onu sen düşün, bana ne.

Cenk'in bir daha sesi çıkmadı.

Hem, ben dediğimi yaparım, o da haftaya marifetini göstersin de görelim.

LARRY YUMA

APAÇİ KUŞATMASI

PARMAKLIĞIN ARKASINA DİZİLECEĞİZ... SEN DE KOVAYLA SU GETİR BELKİ GEREKEBİLİR...

MERMİLERİNİZİ ZİYAN ETMEYİN. BIRAKALIM YAKLAŞSINLAR

GELDİLER EVLAT!

ATEEŞ!

BAM!

BAM!

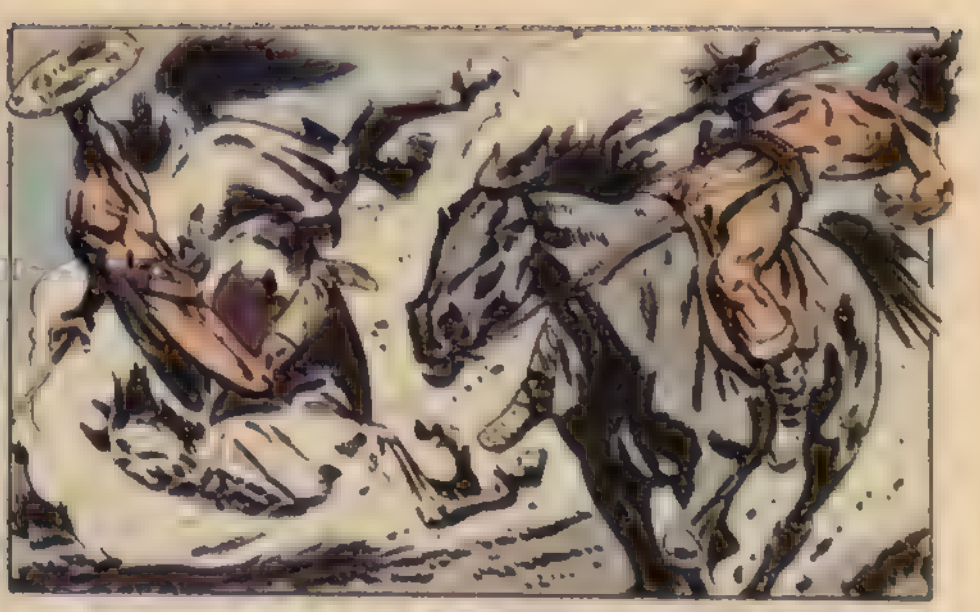

TUNK!

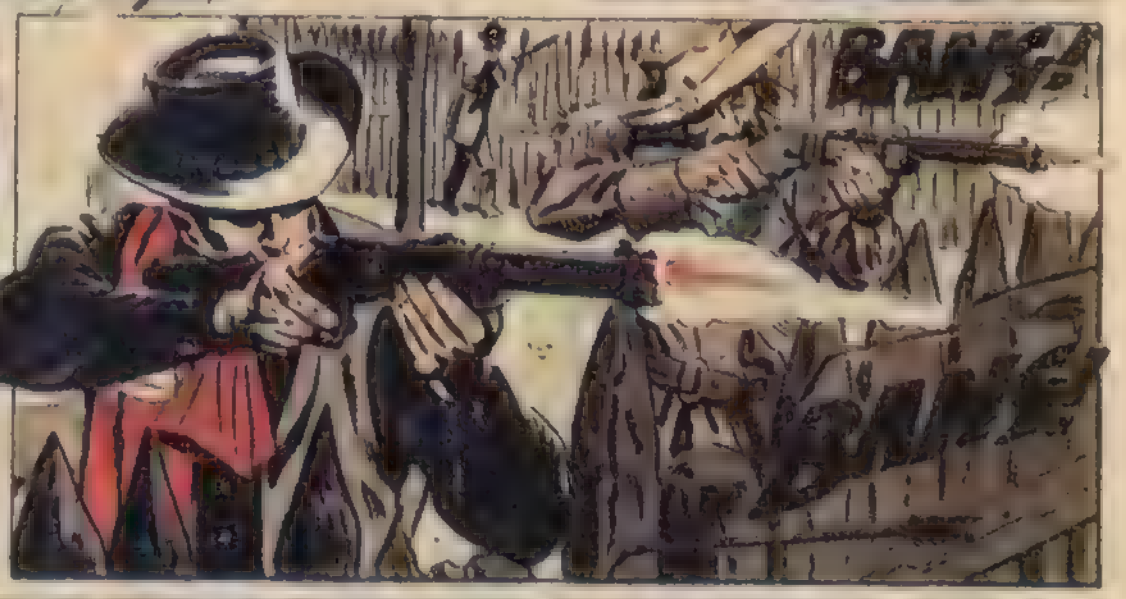
BANG!

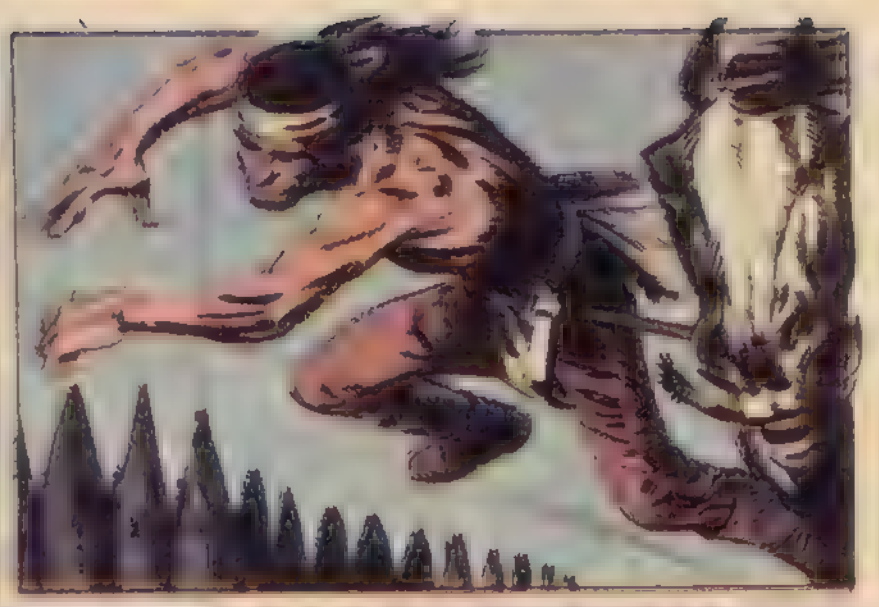

DEVAM EDECEK

Bilmece Bulmaca

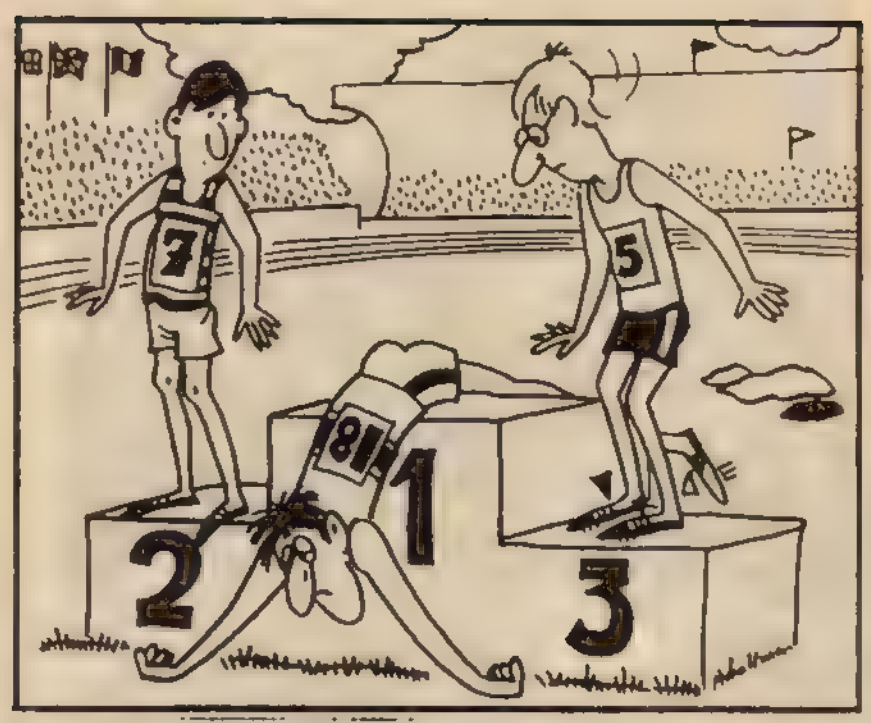

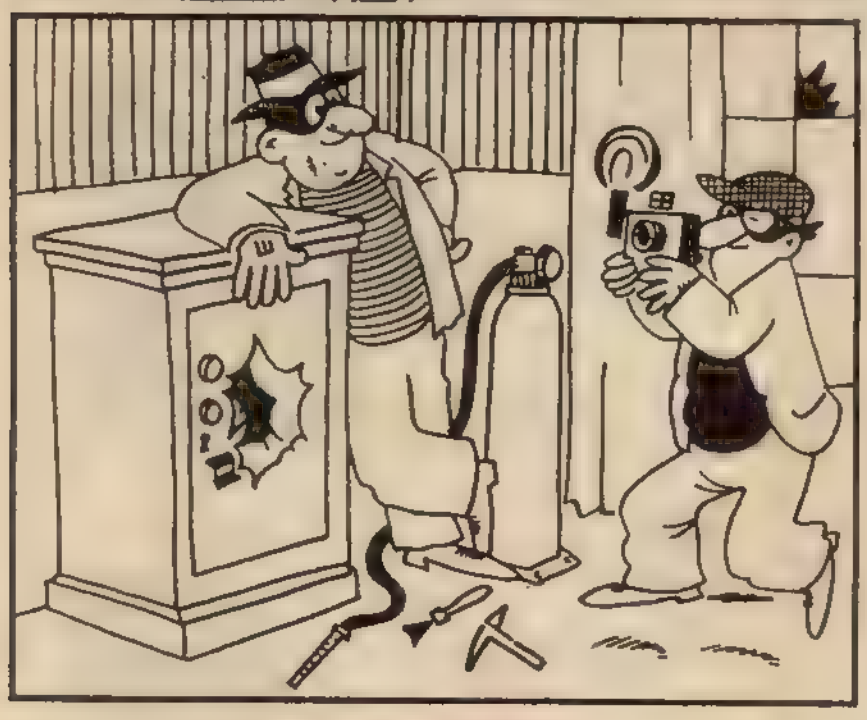

7 BENZER

İki resim arasındaki yedi benzeri bulabilir misiniz?

ÜÇGENLER VE ÇEMBERLER

Resimde ötekilerinden bağımsız ve bağlantısız olan üçgen ve çemberleri acaba bulabilir misiniz?

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

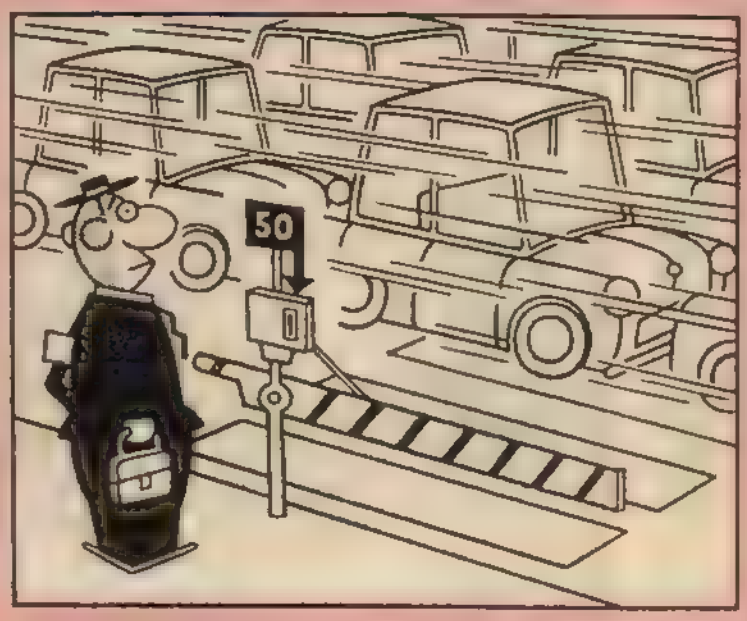

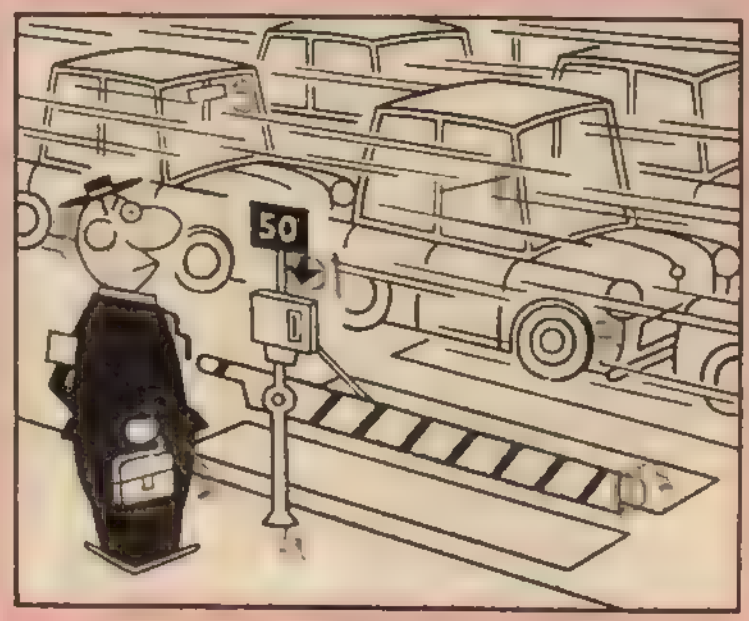

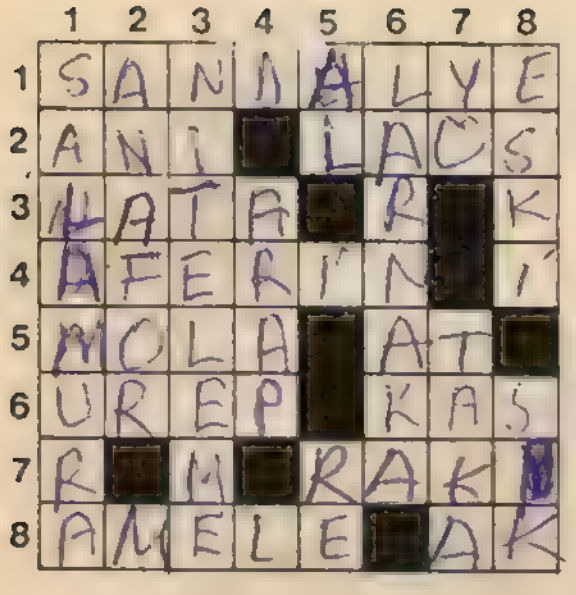

SOLDAN SAĞA

1) Arkalıklı, kolsuz oturacak. 2) Birdenbire — Uzakdoğu'da bir ülke. 3) Kısa ve kalın tahta. 4) Okşama, alkışlama ve beğenme gibi duyguları anlatmak için söylenen bir söz. 5) Bir yolculuk ya da iş yaparken dinlenmek için verilen ara — Bir hayvan. 6) (tersi) Güney Amerika'da bir ülke — Adale. 7) Bir içki adı. 8) İşçi, emekçi — Beyaz.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1) Peynir, turşu, asma yaprağı gibi yiyeceklerin bozulmaması için içinde tutuldukları tuzlu su. 2) Bir su ya da hava akıntısının bir engele çarparak oluşturduğu ters akıntı. 3) Bir şeyin niteliğini belirtme. 4) Arabistan halkından olan kimse. 5) Kırmızı — Bir nota. 6) Kıbrıs'ta bir kent. 7) (tersi) Rey — Karadeniz'de kullanılan bir tür tekne. 8) Yeni olmayan — Benzerleri ya da parçaları arasında çok az aralık bulunan.

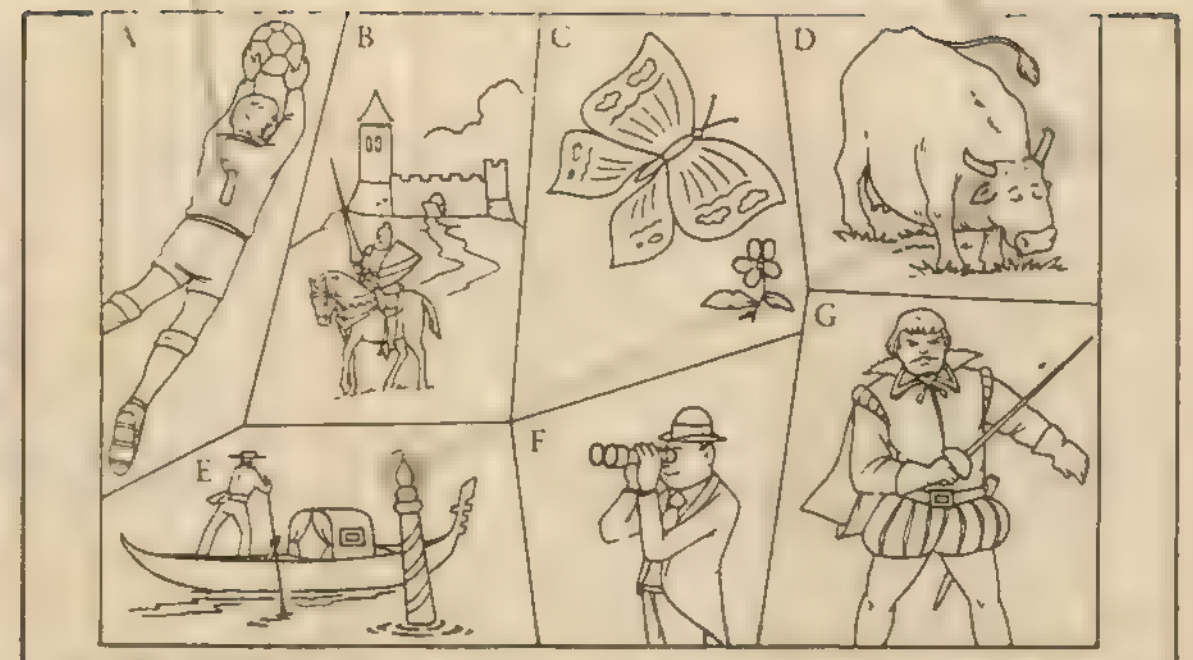

BENZERLİKLER: Yukarıdaki resimler arasında çeşitli benzerlikler var. Acaba onları bulabilir miyiz?

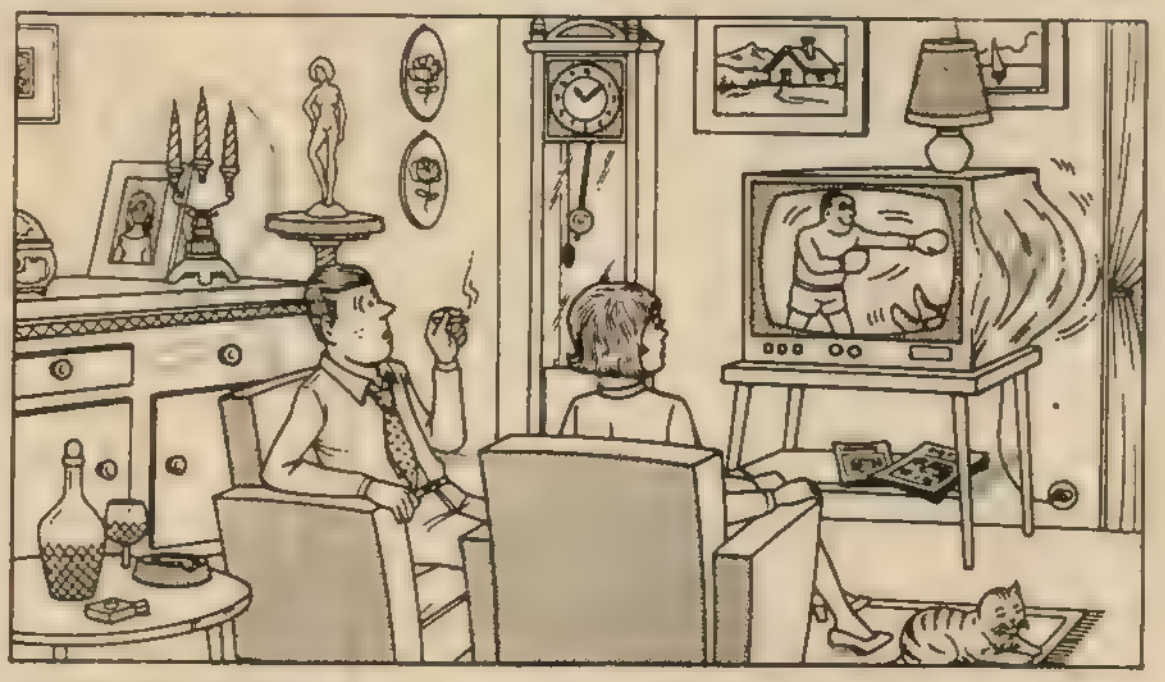

GARİPLİKLER: Ressamımız yukarıdaki resmi çizerken biraz dalgınmış. Bazı garipliker yapmış. Acaba onları bulabilir misiniz?

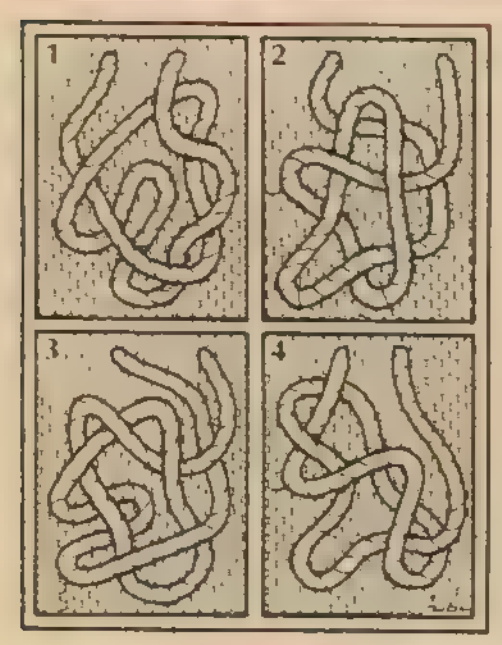

DÖRT İP

Yukarıdaki iplerden ikisi çekildiğinde düğümlenir, ikisi düğümlenmez. Acaba düğümlenen iplerin hangileri olduğunu bulabilir misiniz?

SÖZCÜK AVCILIĞI

Yandaki harfler arasına gizlenmiş bazı sözcükler var. Sözcükler soldan sağa, sağdan sola, yukarıdan, aşağıya, aşağıdan yukarıya ve çapraz olarak yerleştirilmiştir; ters de olabilirler... Ama hepsi düz bir çizgidedir. Örnek olarak birini belirttik. Ötekileri bulması sizden..

Saklı Sözcükler: Ördek, Deve, Eşek, Keçi, Papağan, Domuz, Zürafa, Zebra, Ayı, Orangutan, Balina, Penguen, Kaplan, Yunus, Aslan, Kelebek, Kanguru, Goril, Fok, Panda, Fil, Antilop, Arı

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
1	N	A	I	S	I	E	Ş	E	K	N
2	A	N	P	Y	M	V	E	T	E	K
3	T	T	A	R	B	E	Z	P	Ç	G
4	U	I	N	O	R	D	E	K	I	A
5	G	L	D	E	O	N	A	B	F	P
6	N	O	A	M	G	P	L	A	I	A
7	A	P	U	U	L	I	R	L	R	P
8	R	Z	E	A	R	U	L	İ	A	H
9	O	N	N	O	Z	S	U	N	U	Y
10	D	İ	G	N	A	L	S	A	M	F
11	K	E	L	E	B	E	K	T	E	O
12	F	İ	L	U	R	U	G	N	A	K

MİSTİK

YAZISIZ

- **DİDEM ÖZTERMİYECİ:** Yaşım 11. Keman dersi alıyor, konservatuvara girmek için çalışıyorum. Kart biriktiriyorum. Resim yapar, şiir yazarım. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Kırlangıçlar Sok. Tepedelen Ap. 5/A Blok K.4. D.12 Pendik – İSTANBUL
- **ALİ OSMAN AVŞAR:** Yaşım 14. Boş zamanlarımda spor yapar, kitap okurum. Pul ve kart biriktiririm. Dergi okurlarıyla yazışmak istiyorum.
  Adres: Sinandede Mah. Çavdar Sok. No: 6 BURSA
- **HİTAY OLCAY:** Yaşım 11. Kitap okumayı, muzik dinlemeyi, baleyi severim. Çeşitli konularda yazışacağım.
  Adres: Kahpçı Sok. Ankara Ap. No: 18–20 D.2 Beşiktaş – İSTANBUL
- **SEYHAN ÖZMEN:** YAşım 14. Ortaokul öğrencisiyim. Müzik dinlemeyi, kitap okumayı çok severim. Sporla ilgilenirim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Sucuzade Mah. 740. Sok. No:6 ADANA
- **SEVAL YILDIRAR:** Yaşım 14. Ortaokul öğrencisiyim. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi, sporu çok severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum.
  Adres: 596 Sok. No: 49/A Çimentepe – İZMİR

YANITLAR

- **7 BENZER:** (1) Sol üst köşedeki ortası beyaz çizgili bayrak ile kasanın anahtar deliğinin altındaki şekil. (2) Gözlüklü atletin ayakkabısının üzerindeki şekil ile kasanın yanındaki küçük aletin ucu. (3) Sol üst köşedeki şekil ile kasanın yanındaki küçük aletin ucu. (3) Sol üst köşedeki küçük bayrak ile fotoğraf makinesinin üzerindeki parça. (4) Gözlüklü atletin ayakkabısının çivisi ile soldaki soyguncunun eldiveninin üzerindeki şekiller. (5) Soldaki atletin burnu ile fotoğraf makinesinin flaşının üzerindeki çizgi. (6) Sağ üst köşedeki beyaz bayrak ile gaz tupunun solundaki aletin ucu. (7) Gözlüklü atletin sağ ayağının altındaki çiviler ile soldaki soyguncunun eldiveni.
- **8 FARK:** (1) Çantanın sapı. (2) Soldaki arabanın dikiz aynası. (3) Sağdaki arabanın ön koltuğu. (4) Trafik işaretinin oku. (5) Adamın sol kulağı. (6) Yaya geçidi üzerindeki bantlı tahtanın sağ kenarı. (7) Trafik işaretinin tabanı. (8) Sağdaki arabanın sağ ön tekerleği.
- **ÜÇGENLER VE ÇEMBERLER:** 1) Yukarıda, sol üst köşedeki siyah çember. 2) Onun sağındaki beyaz üçgen. 3) Sağ üst köşedeki beyaz çember. 4) En altta, ortadaki beyaz çember. 5) Onun yanındaki küçük beyaz üçgen. 6) Ortadaki siyah çemberin altında bulunan beyaz üçgen. 7 – 8) Ortadaki beyaz çemberin içinde ve altındaki beyaz üçgen.. 9) Sağ alt köşedeki siyah üçgen.
  9) Sağ alt köşedeki siyah üçgen.
- **KARE BULMACA:** Soldan sağa: 1) Sandalye. 2) Ani – Latos. 3) Latı. 4) Aferin. 5) Mola – At. 6) Urep – Kas. 7) Rakı 8) Amele – Ak.
  Yukarıdan aşağıya: 1) Salamura. 2) Anafor. 3) Niteleme. 4) Arap. 5) Al – Re. 6) Larnaka. 7) Yo – Taka. 8) Eski – Sık.
- **DÖRT İP:** 1 ve 3 düğümlenir. 2 ve 4 düğümlenmez.
- **BENZERLİKLER:** A – D: Futbolcunun arkasındaki numara ile ineğin sol kulağı. D – E: İneğin kulağı ile diteğin ucu. E – G: Gondolun penceresi ile silahşorün kemerinin tokası. G – F: Adamın şapkasının ustu ile kılıcın kabzası. F – C: Durbinin camı ile çiçeğin yaprağı: C – B: Kelebeğin govdesinin arkası ile eğerin yanındaki bölüm.
  C – B: Kelebeğin govdesinin arkası ile eğerin yanındaki bölüm.
- **GARİPLİKLER:** (1) Etajerin üzerindeki şamdan, (2) Etajerin sağ üst çekmecesi, (3) Masanın üzerindeki kadeh, (4) Duvar saatinde, sarkacın yanındaki guguk zinciri, (5) Kadının boynu. (6) Duvarda, sağdaki tablo. (7) TV'nin sağ yanı. (8) TV sehpasının alt rafı, (9) Kadının sağ ayakkabısının topuğu, (10) Adamın koltuğunun sol kolu.
- **SÖZCÜK AVCILIĞI:** Ördek (D – 4, düz sağa), Deve (F –4, düz yukarı), Eşek (F – 1, düz sağa), Keçi (I –1, duz aşağı), Papağan (J –7, düz yukarı), Domuz (F–4, çapraz aşağı), Zürafa (E–9, çapraz yukarı), Zebra (G – 3, düz sola), Ayı (C –3, çapraz yukarı), Orangutan (A– 9, duz yukarı), Balina (H – 5, duz aşağı), Penguen (H –3, çapraz aşağı), Kaplan (H –4, çapraz aşağı), Yunus (J –9, duz sola), Aslan (H –10, duz sola), Kelebek (A –11, düz sağa), Kanguru (J–12, duz sola): Goril (G– 10, çapraz yukarı), Fok (J –10, düz aşağı), Panda (C–2, duz aşağı), Fil (A–12, duz sağa), Antilop (A–1, duz aşağı), Art (I – 8, duz yukarı).

OKURDAN OKURA

Bu sizin sayfanız... Şiirlerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

SAĞLIK

Sağlıklı olmak için,
İyi beslenmeliyiz.
Temiz olmalı
Hastalıklardan korunmalıyız.

Sağlık kurallarına,
Uymalıyız her zaman.
Bol bol sebze yemeli,
Vitamin almalıyız.

İLKNUR AKYOL

ATA'M

Yücesin,
Dağlar, denizler kadar yüce.
Ulusun
Güneş, ay kadar ulu.
Ölüsün
Taş, toprak kadar ölü.
Yaşıyorsun,
Ruhumuzda, benliğimizde,
içimizde.

FİGEN
GENÇOSMANOĞLU

TOPRAK

Topraktır canımız
Onun için savaşırız
Canımızı bile veririz.
Topraksız yaşam olmaz.

Ölünce toprakta yatar
Onda yeşerir bitkiler
Onda büyür çiçek ve ağaçlar
Topraksız yaşam olmaz.

MURAT EROL

YAZI OLMASA!...

Yargıç, sanığı sorguya çekiyorau:
— Demek yüzüğü çalmadın da yolda buldun?
— Evet efendim yolda buldum. İnanmazsanız düşüren sahibine sorun!
— Peki, sahibinin kim olduğunu biliyordun da yüzüğü neden götürüp ona vermedin?
— Verecektim ama..... İçindeki yazıyı okuyunca vazgeçtim.
— Ne yazıyordu yüzüğün içinde?
— Ebediyen seninim, yazıyordu efendim.

AYŞE SOLAK

ARMAĞAN

Doktorun biri kadını mide ameliyatı yapmış, ama karnında bir makas unutmuş. Kadın taburcu olacağı gün doktora sormuş:
— Efendim acaba karnımdaki makası almıyacak mısınız?
Doktor:
— Aman efendim ne önemi var ? demiş. O da bizden size armağan olsun!

ZİYNET ŞİRİN

İLKBAHAR GELDİ DİYE

Sıcak bastı her yeri
Açtı hep papatyalar,
Güneş dimdik bakıyor,
İlkbahar geldi diye.

Gökyüzünde uçurtmalar,
Uçuyor dizi dizi,
Süslüyor gökyüzünü,
İlkbahar geldi diye.

Bütün okullar gidiyorlar
kırlara
Ellerinde güller var,
Öğretmene vermeye,
İLKBAHAR geldi diye.

Leylek yuvayı yaptı
Bacaların başına,
Kırlangıç yaptı yuva,
İlkbahar geldi diye.

Kızlar ip atlıyorlar
Kelebek kovuyorlar
Erkekler top oynuyor,
İlkbahar geldi diye.

ÖZGÜN RENGİN GÜN

HAYVANLAR ANSİKLOPEDİSİ

(29)

AKBABA

Akbabalar kartal, atmaca, doğan ve çaylakların bulunduğu kuşlar grubu içinde yer alırlar.

Akbaba, yeryüzünde uçan en büyük kuştur. Uçarken sıcak hava akımlarından yararlanarak çok yükseklere çıkar. Yaklaşık 20 türü vardır. Vücudunun üstü tüylü olmasına karşın, kafası ve boynu çıplaktır. Çoğunlukla tüyleri siyah ve kahverengi karışımıdır.

Akbabalar sıcak ve kuru bölgelerde yaşarlar. Güney Amerika, Afrika, Avrupa ve Asya'nın bazı bölgelerinde bulunurlar. Güney Amerika'da yaşayan, "Ant Akbabaları" uçabilen kuşların en büyüğü, "Amerikan Hindi Akbabası" ise en küçüğüdür.

Akbabalar çürümekte olan hayvan leşlerini yiyerek beslenirler. Çoğunlunla birlikte gezerler ve küçük hayvanlara saldırarak avlanırlar. Yuvalarını ise mağara içlerinde kurarlar.

TEMEL REİS

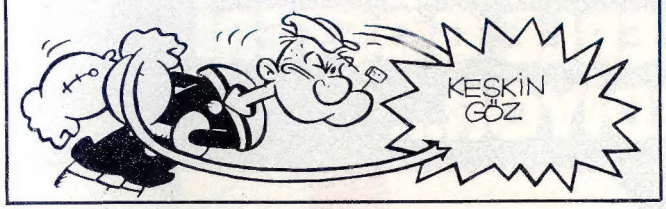
KEŞKİN GÖZ

BANA BAK. SENİNLE TARTIŞMAK İSTEMİYORUM!
TABİİ... ÇÜNKÜ BENİM HAKLI OLDUĞUMU BİLİYORSUN...

YANILIYORSUN. KARŞIDAKİ AĞAÇ BURADAN SADECE İKİ YÜZ ADIM UZAKLIKTA!
HAYIR. BEN DÖRT YÜZ OTUZ İKİ DİYORUM!

PEKİ, SEN ONLARI GÖZ DİYE Mİ TAŞIYORSUN?
HAH! SEN BENİM KADAR KESKİN GÖZLERİ OLAN BİR İKİNCİ ADAM BUL DA...

PEKİ, SEN KAÇ KİLOSUN?
HIMM... BEN YÜZ OTUZ KİLO KADAR GELİRİM..

ÇOK İYİ! TAM BANA GÖRE...
?

GÖRDÜN MÜ? YÜZ OTUZ KİLOYU İKİ YÜZ ADIM UZAKLIĞA FIRLATTIM...

İKİ YÜZ ADIM UZAKLIĞA MI FIRLATTIN? AMA BEN SANA HİÇ ADIMDAN SÖZ ETTİM Mİ?...
SADECE YEDİĞİM HAMBURGERLERİN SAYISINI ANIMSAMAĞA ÇALIŞIYORDUM..
?
BUD HAGENDORF

PAMUKBANK ÇOCUK SİNEMASI
İSTANBUL'UN DÖRT YERİNDE,
ANKARA, ADANA VE İZMİR'DE...

ÇOCUKLAR! ÇOCUKLAR! KOŞUN!
YENİ YENİ FİLMLERLE GÖSTERİ DEVAM EDİYOR...

Pamukbank sunuyor:
Küçüklere büyük şenlik.
Konulu uzun çizgi filmler,
Miki'ler, müzikaller,
belgeseller...
Her gösteri, bir buçuk saatlik
bir sinema şenliği.

Pamukbank Çocuk Sineması'nın yurt çapında Nisan programı aşağıda sunulmuştur. Davetiyeleriniz Pamukbank şubelerinde, parasız.

PAMUKBANK
iyi bankadır

PAMUKBANK ÇOCUK SİNEMASI
NİSAN 1979 PROGRAMI

İLİ	SİNEMA	GÖSTERİ TARİHLERİ
İstanbul		
Beyoğlu	DUNYA	1, 8, 15, 22, 29 Nisan (Pazar)
Kadıköy	SUREYYA	1, 8, 15, 22, 29 Nisan (Pazar)
Bakırköy	SİNEMA 74	1, 8, 15, 22, 29 Nisan (Pazar)
Osmanbey	SİTE	7, 14, 21, 28 Nisan (Cumartesi)
Ankara		
Kavaklıdere	AKUN	1, 8, 15, 22, 29 Nisan (Pazar)
Adana		
Atatürk Caddesi	ARI	1, 8, 15, 22, 29 Nisan (Pazar)
İzmir		
Alsancak	İZMİR	1, 8, 15, 22, 29 Nisan (Pazar)

Davetiyelerinizi aşağıdaki Pamukbank Şubelerinden alabilirsiniz:

İstanbul
Aksaray, Bakırköy, Beşiktaş, Beyoğlu, Fatih, Galatasaray, Gaziosmanpaşa, Kadıköy, Karakoy, Levent, Nişantaşı, Sefaköy, Sultanhamam, Şişli, Ümraniye, Üsküdar, Zeytinburnu

Ankara
Altındağ, Aşağı Ayrancı, Bahçelievler, Balgat, Cebeci, Karşıyaka, Kavaklıdere, Kızılay, Ulus

Adana
Bankalar Caddesi, Hâl, Karşıyaka, Reşatbey, Ulucami, Yağ Camii, Yavuzlar
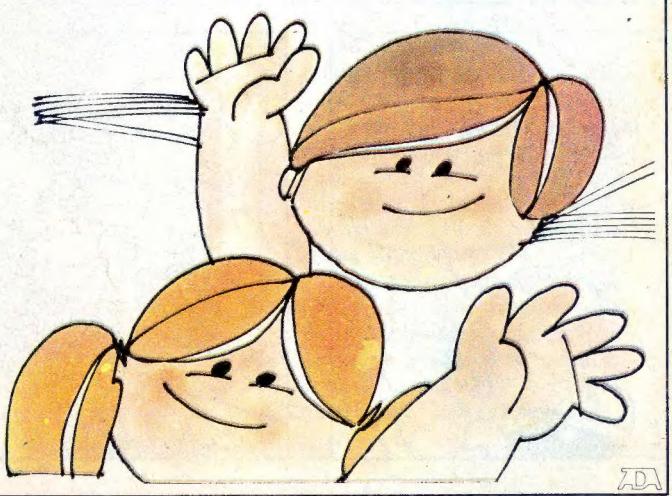
İzmir
Altındağ, Anafartalar, Balçova, Bornova, Gültepe, Hatay, Konak, Zeytinlik